EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.8.31.
COM(2010) 455 végleges

2010/0238 (NLE)

Javaslat:

# A TANÁCS RENDELETE

**az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről**

# INDOKOLÁS

## 1) A JAVASLAT HÁTTERE

110

- **A javaslat okai és céljai**

E javaslat az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletnek (a továbbiakban: „alaprendelet") az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalával kapcsolatos eljárásban történő alkalmazásáról szól.

- **Általános összefüggések**

A javaslat az alaprendelet végrehajtásának összefüggésében született, az alaprendeletben meghatározott anyagi és eljárási előírásoknak megfelelően lefolytatott vizsgálat eredményeképpen.

**Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen**

A javaslat által érintett területen nincsenek meglévő rendelkezések.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

Tárgytalan.

## 2) KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL, HATÁSVIZSGÁLAT

- **Konzultáció az érdekeltekkel**

Az eljárásban érintett érdekelteknek a vizsgálat során már lehetőségük nyílt érdekeik védelmére az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

Külső szakértők bevonására nem volt szükség.

- **Hatásvizsgálat**

E javaslat az alaprendelet alkalmazásának eredménye.

Az alaprendelet nem ír elő általános hatásvizsgálatot, viszont tartalmazza a vizsgálandó feltételek részletes felsorolását.

## 3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javaslat összefoglalása**

A Bizottság 2009. szeptember 3-án az *Európai Unió Hivatalos Lap*jában közzétett értesítés (a továbbiakban: a vizsgálat megindításáról szóló értesítés) útján bejelentette az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátoknak az Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó szubvencióellenes

eljárás megindítását.

A szubvencióellenes eljárás megindítására azt követően került sor, hogy a Plastics Europe polietilén-tereftaláttal foglalkozó bizottsága (a továbbiakban: panaszos) 2009. július 20-án szubvencionálásra és ebből fakadó lényeges károkozásra vonatkozó panasszal élt olyan gyártók nevében, amelyeknek termelése egyes polietilén-tereftalátok teljes uniós gyártásának jelentős részét teszi ki.

A Bizottság 2010. június 1-jén a 473/2010 (EU) rendelet útján 5,1% és 17% közötti mértékű ideiglenes kiegyenlítő vámot vetett ki az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátok Unióba irányuló behozatalára.

A Bizottság által javasolt, 5,1% és 16,7% közötti mértékű végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, mellékelt tanácsi rendelet tartalmazza a szubvencionálásra, a károkozásra, az okozati összefüggésre és az uniós érdekre vonatkozó végleges következtetéseket.

Az eset megállapításait a Szubvencióellenes Bizottság 2010. július 28-án tartott ülése során tárták a tagállamok elé. 11 tagállam támogatta a javasolt cselekvést, 6 ellenezte, 10 pedig tartózkodott.

Javasoljuk, hogy a Tanács fogadja el a mellékelt rendeletre irányuló javaslatot, és legkésőbb 2010. október 1-jéig tegye közzé az *Európai Unió Hivatalos Lap*jában.

- **Jogalap**

Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet).

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik. Ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Az arányosság elve**

A javaslat a következő okok miatt megfelel az arányosság elvének:

Az intézkedés formáját a fent említett alaprendelet írja le, és nem hagy teret a nemzeti döntéshozatalnak.

Nem szükséges annak feltüntetése, hogy az Unióra, a nemzeti kormányokra, a regionális és helyi hatóságokra, a gazdasági szereplőkre és polgárokra eső pénzügyi és adminisztratív teher hogyan minimalizálható, illetve milyen arányban áll a javaslat céljával.

- **Eszköz megválasztása**

Javasolt eszköz: rendelet.

Más eszköz a következő ok miatt nem lenne megfelelő:

A fent említett alaprendelet nem rendelkezik alternatív lehetőségekről.

**4) KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK**

A javaslat nincs hatással az Unió költségvetésére.

2010/0238 (NLE)

Javaslat:

# A TANÁCS RENDELETE

## az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

Tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre (a továbbiakban: alaprendelet)[1] és különösen annak 15. cikkére,

Tekintettel az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

## 1. ELJÁRÁS

### 1.1. Átmeneti intézkedések

(1) A Bizottság 473/2010/EU rendeletében[2] (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) ideiglenes kiegyenlítő vámot vetett ki az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből (a továbbiakban: az érintett országok) származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára.

(2) Az eljárás megindítására azt követően került sor, hogy a Plastics Europe polietilén-tereftaláttal foglalkozó bizottsága (a továbbiakban: panaszos) 2009. július 20-án panasszal élt olyan gyártók nevében, amelyeknek termelése egyes polietilén-tereftalátok teljes uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több mint 50%-át teszi ki.

(3) Az ideiglenes rendelet (15) preambulumbekezdésében meghatározottak szerint a szubvencionálás és a károkozás vizsgálata a 2008. július 1. és 2009. június 30. közötti időszakra terjedt ki (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A károkozás értékelése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2006. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig terjedő időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

---

[1] HL L 188., 2009.7.18., 93. o.
[2] HL L 134., 2010.6.1., 25. o.

(4) A párhuzamosan zajló dömpingellenes eljárásban a Bizottság 473/2010/EU rendeletében[3] ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Iránból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára.

### 1.2. Az eljárás további menete

(5) Miután feltárták az ideiglenes kiegyenlítő intézkedések bevezetésének alapjául szolgáló lényeges tényeket és szempontokat (a továbbiakban: ideiglenes nyilvánosságra hozatal), több érdekelt fél írásos beadványban ismertette az ideiglenes megállapításokra vonatkozó nézeteit. E felek, amennyiben kérték, lehetőséget kaptak a meghallgatásra is.

(6) A Bizottság továbbra is törekedett a végleges megállapításaihoz általa szükségesnek tartott minden információ beszerzésére és ellenőrzésére. Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az érdekelt felek által szóban és írásban előterjesztett észrevételeket megvizsgálta, az indokolt esetekben az ideiglenes megállapításokat ezeknek megfelelően módosította.

(7) Minden felet tájékoztattak azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges kiegyenlítő vám kivetésére vonatkozó javaslatot kívántak előterjeszteni az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára, valamint az ideiglenes vám révén biztosított összegek végleges beszedéséről (a továbbiakban: végleges nyilvánosságra hozatal). Emellett a nyilvánosságra hozatalt követő időszakban lehetőséget biztosítottak a nyilatkozattételre.

(8) Az érdekelt felek által beterjesztett szóbeli és írásos észrevételeket megvizsgálták, és indokolt esetekben a megállapításokat azoknak megfelelően módosították.

### 1.3. Az eljárásban érintett felek

(9) Egyes érdekelt felek arra hivatkoztak, hogy az uniós gyártók mintája nem reprezentatív és inkonzisztens, ennélfogva a károkozásra vonatkozó elemzés hiányos. Különösen arra hivatkoztak, hogy mintavételre nincs szükség, mivel a termelők száma nem nagy. Emellett hivatkoztak arra is, hogy a vállalatcsoportok önálló jogi személyekre való „mesterséges” bontása révén a minta nem tartalmaz egyes piacvezetőket (Artenius, M&G Polimeri), továbbá a minta kiválasztásának módszere inkonzisztens, mivel a mintában is szerepelt két társasági csoport. Hivatkoztak továbbá arra, hogy a minta nem reprezentatív, mivel nem szerepel benne olyan gyártó, amely elégséges mennyiségben értékesít kapcsolódó PET-feldolgozó részére. Ennek eredményeképpen az intézmények állítólag nem tudták felmérni az uniós iparág tényleges szállítási kapacitását, és nem vették figyelembe az uniós iparág érdekellentétét. Ezen túlmenően, mivel egy társaság nem szolgáltatta az összes szükséges információt és a mintából kizárták, a reprezentativitás állítólag az uniós termelés 28%-ára csökkent. Ugyanezek a felek hivatkoztak arra is, hogy a kiválasztott minta statisztikailag nem érvényes.

(10) Azon érv tekintetében, hogy mintavételre nincs szükség, mivel a gyártók száma nem nagy, megismételjük, hogy a mintavétel során nyolc vállalatcsoporthoz tartozó 14

[3] HL L 134., 2010.6.1., 4. o.

uniós gyártó jelent meg. Tekintve az együttműködő uniós gyártók objektíve nagy számát - 14 -, az alaprendelet 27. cikke (1) bekezdésének megfelelően mintavételt alkalmaztak a rendelkezésre álló időn belül ésszerűen vizsgálható legnagyobb reprezentatív értékesítési volumen alapján. A kiválasztott minta öt önálló társaságból állt (hat termelő telephellyel).

(11) A minta reprezentativitására vonatkozó első hivatkozás tekintetében meg kell jegyezni, hogy az intézmények szerepeltethetnek vállalatcsoport részét képező egyedi társaságokat a mintában, feltéve, hogy azok reprezentatívak és elkülönült pénzügyi nyilvántartásokat vezetnek. Egyébiránt a nyolc vállalatcsoporthoz tartozó mind a tizennégy uniós gyártó vizsgálata a vizsgálat időben történő befejezését akadályozta volna. Az a tény azonban, hogy a mintában két vállalatcsoport is szerepelt, nem összeegyeztethetetlen a jelen esetben alkalmazott mintavételi módszerrel, azaz az uniós ügyfeleknek teljesített legnagyobb értékesítési volumen módszerével.

(12) Az Indorama esetében a csoport a vizsgálati időszakon belül két különböző termelő telephellyel rendelkezett, eggyel Hollandiában, eggyel pedig az Egyesült Királyságban. E csoport szerepeltetése a mintában megfelel az alkalmazott mintavételi módszernek, mivel jogi és pénzügyi szempontból a telephelyek egy személyt képeztek. A vizsgálati időszak alatt a két különálló (egy Olaszországban, egy másik Németországban) PET-termelő szervezettel rendelkező Equipolymers esetében a társaság mindkét helyszínre vonatkozóan konszolidált adatokról számolt be. Tekintve, hogy a társaság központjánál tett látogatás alkalmával lehetőség nyílt e konszolidált adatok ellenőrzésére, az a döntés született, hogy a jelen eljárás szempontjából az Equipolymers PET-gyártó társaságait egy szervezetként kezelik. Arra a hivatkozásra nézve, amely szerint az Arteniusnak és az M&G Polimerinek piacvezető volta miatt szerepelnie kellett volna a mintában, meg kell jegyezni, hogy ezek egyedi szervezetei közül egy sem szerepelt az uniós ügyfeleknek teljesített értékesítés legnagyobb volumenét mutató társaságok között.

(13) Arra a hivatkozásra nézve, amely szerint a minta azért nem reprezentatív, mert nem tartalmaz egy olyan gyártót, amely főleg belső felhasználásra termel, meg kell jegyezni, hogy a szállítási képességet az uniós érdekek elemzésének keretében lehet vizsgálni ilyen hivatkozás esetén, e célból a saját célú felhasználás a termelési volumenből levonható. Így az egyes károkozási tényezők vizsgálata érdekében nincs szükség ilyen termelő szerepeltetésére a mintában. Másodszor, az adott társaság uniós termelői és ugyanakkor feldolgozói pozíciójából fakadó esetleges kettős érdeket szintén vizsgálni lehet az uniós érdekek elemzése során. Az, hogy egy társaság uniós termelő és feldolgozó is, nem kapcsolódik az uniós iparág teljesítményéhez, ahol a nem kapcsolt uniós vevőknek teljesített értékesítés minősül referenciaértéknek. Ennélfogva az állítást elutasították.

(14) A minta átfogó reprezentatív voltára vonatkozó hivatkozás tekintetében megismételjük, hogy a minta négy társaságra csökkentése az összes együttműködő termelő értékesítésének reprezentativitását 65%-ról 47%-ra csökkentette. Ugyane négy társaság tette ki az uniós termelés 52%-át. Ez az unión belüli független vevőknek teljesített értékesítés szempontjából az uniós termelők reprezentatív mintájának minősül.

(15) Azon hivatkozást tekintve, amely szerint a kiválasztott minta statisztikailag nem érvényes, meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 27. cikk (1) bekezdése a

„statisztikailag érvényes” minta alternatívájaként egyértelműen lehetővé teszi, hogy a minta a rendelkezésre álló időn belül ésszerűen vizsgálható értékesítések legnagyobb reprezentatív volumenére alapuljon.

(16) A mintavételre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (5)–(14) preambulumbekezdéseiben szereplő megállapításokat megerősítik.

## 2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

(17) Emlékeztetőként: az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekezdése szerint az érintett termék meghatározása: a jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá tartozó, az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó, az ISO 1628-5 szabvány szerint legalább 78 ml/g viszkozitási számú polietilén-tereftalát.

(18) Emellett az ideiglenes rendelet (18) preambulumbekezdésében szerepelt, hogy a vizsgálat szerint az Európai Unióban az uniós gyártók által előállított és eladott PET valamint az érintett országok belső piacain gyártott és eladott, valamint az Európai Unióba exportált PET hasonló termékek.

(19) Mivel a vizsgálat tárgyát képező termék homogén terméknek minősült, azt a károkozási ráták számítása céljából nem osztották további terméktípusokra.

(20) Egy exportőr gyártó arra hivatkozott, hogy a PET-et a különböző viszkozitási értékek szerint különböző terméktípusokra kellene osztani, mivel a termelt PET-típus különböző lehetséges alkalmazásainak meghatározása szempontjából lényeges a viszkozitási érték. Az állítást elfogadandóként értékelték, ennek megfelelően kiigazították a károkozási ráták számításának módszerét.

## 3. TÁMOGATÁS

### 3.1. IRÁN

#### 3.1.1. Bevezetés

(21) Az iráni kormány és az együttműködő exportőr termelő az ideiglenes rendeletben kiegyenlített alábbi konstrukciókhoz nyújtott be észrevételt:

(I) A különleges gazdasági övezetekhez kapcsolódó intézkedések – petrolkémiai különleges gazdasági övezet

(II) A Nemzeti Petrolkémiai Vállalattól a PET exportáló gyártójának juttatott finanszírozás

#### 3.1.2. Egyedi rendszerek

**I.** ***A különleges gazdasági övezetekhez kapcsolódó intézkedések – petrolkémiai különleges gazdasági övezet***

(22) Az iráni kormány vitatta, hogy kiegyenlítő intézkedések vonatkozhatnának a nyersanyagok és tőkejavak szabadkereskedelmi övezetbe irányuló vámmentes behozatalára. A szabadkereskedelmi övezet és a különleges gazdasági övezetek meghatározás szerint a Kereskedelmi Világszervezettel összeegyeztethető, behozatal és kivitel szempontjából vámmentes övezetek. Emellett az iráni kormány és az

együttműködő exportőr termelő állította: a vámmentes tőkejavak behozatalának nem törvényi feltétele az exportteljesítmény, mivel ez a mentesség a többi iráni területen létrejött társaságokra is fennáll.

(23) A különleges gazdasági övezeteknek a Kereskedelmi Világszervezet szabályainak való megfelelése tekintetében meg kell jegyezni, hogy az előterjesztett általános érv nem vitathatja azt a megállapított tényt, hogy a szóban forgó támogatások kiegyenlíthetők, mivel az ideiglenes rendeletben szereplő elemzés cáfolatára nem nyújtottak be kidolgozott elemzést. A tőkejavak Iránba történő vámmentes behozatala tekintetében az ideiglenes nyilvánosságra hozatalra vonatkozó észrevételek benyújtásakor rendelkezésre álló információ arra utal, hogy ez a lehetőség csak az infrastruktúrájukat korszerűsítő társaságokra nézve áll fenn, azaz nem automatikusan minden félre alkalmazandó rendelkezés. Ezért a fenti hivatkozásokat el kellett utasítani.

(24) Az együttműködő exportőr termelő úgy érvelt: a Bizottság nem vette tekintetbe a diszkrimináció-mentesség alapelvét, tekintve, hogy más országokban is alkalmaznak hasonló szabályokat és rendtartást. A társaság arra is hivatkozott, hogy az ellenőrzést megelőzően a Bizottság nem helyesen tájékoztatta az ellenőrző látogatás terjedelméről és az annak megfelelő tájékoztatási követelményekről.

(25) A diszkrimináció-mentesség elvének megsértésére vonatkozó általános állítást illetően emlékeztetni kell, hogy a Bizottság a panaszban említett három országgal szemben az alaprendelet 10. cikke rendelkezéseinek megfelelően indította meg a jelen szubvencióellenes vizsgálatot. Így a Bizottság ajánlása kizárólag e vizsgálat megállapításain alapulhat. A vizsgálati témákra vonatkozó előzetes tájékoztatás állítólagos hiányát illetően meg kell jegyezni, hogy a Bizottság jóval az ellenőrző látogatás előtt tájékoztatta az együttműködő exportőr termelőt, hogy az ellenőrző látogatás során az exportőr termelő és annak tulajdonosa közti viszonyra vonatkozó információt szeretne kapni. Ezért a fenti hivatkozásokat el kellett utasítani.

(26) Az együttműködő exportőr termelő felhívta az intézmények figyelmét a termelési folyamat egyik alapanyagának behozatalára vonatkozó vámmentesség és a mentesített tőkejavak behozatali összértéke számításában előfordult két számszaki hibára. E hibákat a jelen rendeletben javítjuk. A felülvizsgált támogatási mértékek az input termékek vámmentes behozatalára nézve 0,14%, a tőkejavak vámmentes behozatalára nézve pedig 0,72%. A konstrukció felülvizsgált teljes támogatási aránya 0,86%.

(27) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendeletnek az e rendelet (26) preambulumbekezdésével módosított (20)–(44) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

**II.** ***A Nemzeti Petrolkémiai Vállalattól a PET exportáló gyártójának juttatott finanszírozás***

(28) Az együttműködő exportőr termelő - a Shahid Tondguyan Petrochemical Co. vagy STPC) arra hivatkozott, hogy főrészvényese, a National Petrochemical Company (NPC) nem állami szerv, és az iráni kormány nem adott sem megbízást, sem utasítást az NPC-nek arra, hogy kifizetést teljesítsen az STPC részére. Emellett előterjesztette, hogy az NPC által az STPC-nek nyújtott finanszírozás visszafizetendőnek, és így nem támogatásnak minősül.

(29) E hivatkozások értékelése során fel kell idézni, hogy a következő tényezők relevánsak annak vizsgálatakor, hogy valamely szervezet a szubvenció-ellenes vizsgálat

szempontjából állami szervnek minősül-e: 1) állami tulajdonlás; 2) az állam jelenléte a szervezet igazgatóságában; 3) a szervezet tevékenységei felett gyakorolt állami ellenőrzés és az állami szakpolitikák vagy érdekek szervezet általi képviselete, továbbá 4) az, hogy a szervezetet jogszabály hozta-e létre. Az ideiglenes rendelet (52) preambulumbekezdésében ismertetettek szerint a fenti összes követelményt elemezték. Az NPC állami szervként nem igényel megbízást vagy delegálást, e fogalmak a magánszervezetekre utalnak. A vizsgálat voltaképpen megállapította, hogy az NPC szerepe az ország petrolkémiai ágazatának fejlesztése és működtetése, emellett az iráni kormány megbízta a petrolkémiai különleges gazdasági övezet államigazgatási hatóságként történő irányításának további feladatával. Így az NPC állami szervezetként játszott szerepét vitató minden állítást el kell utasítani.

(30) Azt a hivatkozást illetően, hogy az STPC-nek nyújtott finanszírozás visszatérítendő, a tárgyhoz tartozik a vizsgálat azon megállapítása, hogy e finanszírozás visszatérítése csupán hipotetikus állítás, mivel az eljárás semmilyen szakaszában nem adtak bizonyítékot e visszafizetés materializálódására. Az ideiglenes rendelet (51) preambulumbekezdésében szereplő magyarázatnak megfelelően az a tény, hogy a vissza nem fizetendő juttatások legalább 2004 óta halmozódtak, megerősíti azt, hogy ez rendszeresen visszatérő támogatás, amelynek célja az egyetlen együttműködő iráni exportáló gyártó működésének a biztosítása. A fentiek figyelembe vételével a vonatkozó hivatkozást el kell utasítani.

(31) Az együttműködő exportőr termelő azt is állította, hogy a támogatás kimutatott összege túlzó. E tekintetben arra hivatkozott, hogy Iránban tökéletesen normális üzleti gyakorlat az anyavállalat (ez esetben az NPC) és a leányvállalat (ez esetben az STPC) között a kamat felszámításától eltekinteni. Azt az érvet is felhozta, hogy a támogatási ráta kiszámítása során az NPC által biztosított teljes finanszírozásra és az STPC összforgalmára vonatkozóan alkalmazott összegek nem helytállóak, mivel a forgalmi adat túl alacsony volt és más összeget kellett volna szerepeltetni, ugyanakkor a nyújtott összfinanszírozást túl magas összegben mutatták ki, mivel bizonyos összegeket nem lehet az NPC által az STPC részére nyújtott finanszírozásban szerepeltetni.

(32) A fenti hivatkozásokat el kellett utasítani. A kamatláb-számításokra vonatkozó előbbi hivatkozás tekintetében meg kell jegyezni, hogy a begyűjtött bizonyítékok nem támasztják alá a társaság azon állítását, hogy Iránban normális üzleti gyakorlat az anya- és leányvállalat közti finanszírozási ügyletekben a kamattól való eltekintés. Ezen túlmenően az ilyen gyakorlat egyértelműen nem konzisztens a magánbefektetők szokásos gazdasági gyakorlatával.

(33) Az utóbbi érv tekintetében a tárgyhoz tartozik annak megjegyzése, hogy a támogatás összegét az együttműködő exportőr termelő által szolgáltatott és az ellenőrző látogatás során ellenőrzött finanszírozási és forgalmi adatok felhasználásával számították ki.

(34) Az állítólagos új összforgalom tekintetében fel kell idézni, hogy az ideiglenes rendelet észrevételezése alkalmával megadott adatot semmilyen ellenőrizhető bizonyíték nem támasztja alá és az nem felel meg a társaság által az ellenőrző látogatás előtt és alatt kimutatott adatnak.

(35) Az összfinanszírozási adat tekintetében az együttműködő exportőr termelő úgy érvelt, hogy bizonyos összegek nem minősülnek az NPC által az STPC részére biztosított

finanszírozás részének. Ezzel együtt a nyújtott tájékoztatás nem tudta alátámasztani az állítást, mivel semmilyen bizonyítékot nem szolgáltattak annak bizonyítására, hogy a szóban forgó összegek az NPC által az STPC részére nyújtott finanszírozás szempontjából nem relevánsak. Az adott magyarázatok egy része valójában újból megerősítette, hogy az NPC állami szervként jár el, amely az együttműködő exportőr termelő finanszírozására vonatkozó kötelezettséget vállal mindennemű kamat felszámítása nélkül, amelyet egy másik állami szervnek teljesítenie kellett volna. Ezért, mivel ellenőrizhető bizonyítékot nem szolgáltattak, az összfinanszírozás összegéből nem lehet levonást eszközölni.

(36) Az iráni kormány arra hivatkozott, hogy a Kereskedelmi Világszervezet szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodásának 14. cikkéből fakadóan „a saját tőke ... [és] hitel állami nyújtása nem minősül juttatásnak ...”, így az NPC által az SPTC részére nyújtott finanszírozás nem minősülhet szubvenciónak. Ezt az állítást el kell utasítani, mivel szintén a fent említett 14. cikk úgy végződik, hogy „a saját tőke állam általi biztosítása nem minősül juttatásnak, kivéve, ha a befektetési döntés az adott tagállam területén működő magánbefektetők szokásos befektetési gyakorlatával inkonzisztensnek tekinthető”. Ez a gyakorlat valóban nem összeegyeztethető a magánbefektetők szokásos gyakorlatával, mivel a Kereskedelmi Világszervezet semmilyen tagállamában nincs olyan kereskedelmi szervezet, amelyről elképzelhető, hogy folyamatosan ilyen vissza nem térítendő finanszírozást biztosítana. Azt minden esetre meg kell jegyezni, hogy Irán nem tagja a Kereskedelmi Világszervezetnek.

(37) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendelet (45)–(57) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

### 3.1.3. A kiegyenlíthető támogatások összege

(38) A fenti (21)–(37) preambulumbekezdések figyelembe vételével, az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban a kiegyenlíthető támogatások végleges ad valorem összege, az egyedüli együttműködő iráni exportőr termelő tekintetében 51,88 %.

## 3.2. Pakisztán

### 3.2.1. Bevezetés

(39) A pakisztáni kormány és az együttműködő exportőr termelő az ideiglenes rendeletben kiegyenlített alábbi konstrukciókhoz nyújtott be észrevételt:

I. Gyártási vámőrizet rendszer

II. Gyár, gépek és berendezések importja gyártási vámőrizetben

III. A belföldi piacon vásárolt PTA tarifális védelme

IV. Végleges adórendszer (VA)

V. Hosszú távú rögzített kamatlábú exportfinanszírozási rendszer (EOP-HTF)

VI. A Pakisztáni Állami Bank exportfinanszírozási rendszere (EFR)

VII. A Pakisztáni Állami Bank 25. sz. F.E. körlevele szerinti finanszírozás

(40) Előzetes megjegyzésként a pakisztáni kormány arra utalt, hogy a Bizottság vagy elsiklott a szubvenciós konstrukciókra vonatkozóan korábban benyújtott anyagai felett, vagy nem tudta azok lényegét megragadni. Előzetes megjegyzésként az együttműködő exportőr termelő úgy érvelt, hogy a pakisztáni kormány korábbi beadványai indoklással ellátott jogi elemzést tartalmaztak, amelyek demonstrálták, hogy a konstrukciók nem minősülhetnek „tiltott" szubvenciónak. Ez a fél azt is állította, hogy a Bizottság az ideiglenes rendeletben szereplő megállapításait nemcsak a ténybeli elemek helytelen felmérésére, hanem helytelen jogi elemzésre alapozta. További állítása szerint a helyes jogi elemzés a pakisztáni kormány által benyújtott elemzés.

(41) Az ideiglenes rendeletet megelőzően benyújtott anyagokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy azokat a vizsgálat folyamán a Bizottság teljes mértékben figyelembe vette, mivel a felek kérdőívekre adott vonatkozó válaszaival és az ezt követő adatszolgáltatással együtt azok az ideiglenes megállapítás alapjául szolgáló információ részét képezték.

(42) Sőt, azt is meg kell jegyezni, hogy a Bizottság pontosan sorolta fel a vonatkozó konstrukciók jogi rendelkezéseit és az azokból következő gyakorlati megvalósítást. Nem szolgáltattak bizonyítékot arra nézve, hogy a felsorolt jogi rendelkezések nem pontosak. A Bizottság jogi elemzését illetően, az az alaprendelet vonatkozó rendelkezésein alapult, amelyet megerősített az Unióban a múltban folytatott szubvencióellenes vizsgálatokban, például vámvisszatérítési, exporthitel- és jövedelemadó-konstrukciók elemzésében alkalmazott jól bevezetett jogi elemzés[4].. Az a tény, hogy egy fél nem ért egyet az ismertetett jogi elemzéssel, nem utal az elemzés helytelenségére, különösen akkor nem, ha ezt az állítást nem támasztják alá semmilyen bizonyítékkal. Ezt még nyilvánvalóbbá teszi, hogy a pakisztáni kormány az ideiglenes rendelethez benyújtott beadványában kifejezte hajlandóságát több konstrukció lehetséges mértékű módosítására. A fentiek figyelembe vételével a (40) preambulumbekezdésben ismertetett hivatkozást el kell utasítani.

### 3.2.2. Egyedi rendszerek

**I.** ***Gyártási vámőrizet rendszer***

(43) A pakisztáni kormány és az együttműködő exportőr termelő megismételte azon álláspontját, hogy a felhasználást/levonást nyilvántartó és a vámmentes nyersanyagokat, valamint a társaság össztermelési nyilvántartása szerinti tényleges felhasználást ellenőrző hatásos végrehajtási és monitoring rendszernek köszönhetően a gyártási vámőrizet rendszerének irányítása megfelelő. Azt is előterjesztették, hogy az input/output mutató a rendszer előnyeit élvező vonatkozó társaság tényleges felhasználásán alapul, és az input nyilvántartásra igazoló ellenőrzés vonatkozik. E hivatkozások szerint az input/output mutatót egy, a társaság tényleges felhasználása alapján rendszeresen aktualizált, ellenőrzött benchmarking rendszerrel állapították meg. A mutató bármilyen változását követően az előző időszak többletmaradványát hozzáadták a bemenő készlet nyilvántartásához, így megkapták a tényleges készletet,

[4] Ld. például: 713/2005/EK tanácsi rendelet, HL L 121, 2005.5.13., 1. o.; 1176/2008/EK tanácsi rendelet, HL L 319, 2008.11.29., 1. o.

és a konstrukció keretében az előnyökben részesülő társaságnak e tényleges készlet alapján kell kimutatnia a késztermékek exportját. Ezen túlmenően az együttműködő exportőr termelő két levelet is benyújtott, amelyben a gyártási vámőrizetben megtakarított anyagokat ismertette a vámhatósággal, bemutatva, hogy a társaság az ennek eredményeként megjelenő többlet-alapanyagot felhasználhatta a jövőbeni exportáruk gyártására.

(44) E rendszer tekintetében az ideiglenes rendelet (70) preambulumbekezdésében meghatározottak szerint az átvett, gyártott és exportált alapanyagokra vonatkozó nyilvántartást nem a tényleges felhasználás alapján vezették. Az elemzési igazolás alapján csak az elméleti felhasználást vették nyilvántartásba , az összes alapanyag kapcsolati arányait 1.000 kg érintett termék gyártására vetítve. Ezeket a kapcsolati arányra vonatkozó normákat a hatóságok állapítják meg és időről időre felülvizsgálják az együttműködő exportőr termelőtől származó tájékoztatás alapján, de nincsenek egyértelmű szabályok és bizonyítékok arra nézve, hogyan végzik ezeket a felülvizsgálatokat. Ezen túlmenően az elemzési igazolásban végrehajtott, a többletmaradvány létezésére utaló átdolgozást követően a hatóságok nem tettek lépéseket a korábbi tényleges felhasználás összmennyiségének ellenőrzésére és a korábbi évekre vonatkozóan teljesített kifizetések igénylésére. Más szóval nem került sor az elengedett vámok esetleges többlet-mentességének ellenőrzésére. Az együttműködő exportőr termelő azt állította, hogy a korábbi időszakban elszámolt nyersanyagtöbbletet a nyilvántartott beérkező készlethez hozzáadták annak aktualizálása érdekében, így kapták meg a tényleges készletet. Érdemes megjegyezni, hogy e gyakorlat arra a tényre támaszkodik, hogy a korábbi időszakban felhalmozott többletmaradvány illetékes hatóságok felé történő kimutatása érdekében az exportőr termelő jár el, saját kezdeményezésére. Ennél is érdekesebb, hogy a konstrukciót szabályozó jogszabályi rendelkezések ezt a gyakorlatot semmi módon nem látták előre. A fentiek megerősítik, hogy e rendszerre vonatkozóan nem áll fenn hatásos végrehajtási és monitoring rendszer. Ilyen körülmények között az összes vonatkozó állítást el kellett utasítani.

(45) Mindkét fél állította továbbá, hogy a vizsgálati időszakban a normál behozatali rendtartás szerinti vám nulla volt, és így a gyártási vámőrizetbe kerülő PTA-behozatal miatt nem kellett lemondani állami bevételről.

(46) Ezt a hivatkozást el kellett utasítani. A felek által benyújtott információból egyértelműen kiderül, hogy a PTA-ra vonatkozó normál vám 7,5%. A felek derogáció útján, bizonyos feltételek mellett, nulla vámmértékre jogosultak. Az a tény, hogy a pakisztáni kormány létrehozta a gyártási vámőrizet rendszerét vagy a PTA-beszerzésre vonatkozó tarifális védelem konstrukcióját, semmilyen módon nem utal arra, hogy minden PTA-behozatalra nulla vámmérték vonatkozik. A fent említett konstrukciók léte valójában megerősíti, hogy az állam bevételtől esik el, ezért valósítottak meg különös szabályokkal rendelkező, jogosult felhasználókra vonatkozó különleges derogációs konstrukciókat.

(47) Az együttműködő exportőr termelő arra is hivatkozott, hogy nem sértették meg a 2001. évi pakisztáni vámszabályok XV. fejezetének 349. cikkét. E tekintetben előterjesztették, hogy a gyártási vámőrizet a társaság egész gyárára vonatkozik, és így a raktárhelyiségek teljesítik a vonatkozó szabályokat, amelyek szerint annak közterületről külön bejárattal vagy kijárattal rendelkező különálló területen kell lennie

és más bejárattal vagy kijárattal nem rendelkezhet, továbbá a létesítményben egyértelműen kijelölten külön kell tárolni a késztermékeket, a selejtet és a hulladékot.

(48) A fenti észrevételek tekintetében meg kell ismételni, hogy az ellenőrző látogatás fényt derített arra: csupán a vámmentesen importált nyersanyagot különítették el a helyben beszerzett alapanyagoktól A raktárlétesítmény, azaz a vámszabad raktárnak és vámőrizetnek minősülő raktár épülete nem olyan különálló területen található, amely közterületről külön bejárattal vagy kijárattal rendelkezik, és más bejárattal vagy kijárattal nem rendelkezik, ahogyan ezt a fent említett 349. cikk előírja. Ezen túlmenően a fél azon hivatkozása, hogy teljes gyára gyártási vámőrizet hatálya alá esik, a 349. cikk megfogalmazásának elemzésétől eltekintve semmilyen ellenőrizhető bizonyítékon (pl. a gyártási vámőrizet felületén található kifejezett engedély) nem alapul. Ezért a vonatkozó hivatkozásokat el kellett utasítani.

(49) A pakisztáni kormány e rendszerrel kapcsolatban a nagyon közeli múltban közigazgatási változtatásokról rendelkezett. Részletesebben meghatározta a gyártási vámőrizetet a jogszabályokban és lépéseket tett az illetékes hatóság által a konstrukció felett gyakorolt ellenőrzés fokozása érdekében.

(50) A gyártási vámőrizet hatósága által gyakorolt ellenőrzés tekintetében a bevezetett változások nem foglalkoznak a rendszernek a jelenlegi vizsgálatban azonosított legkritikusabb hibáival, azaz: (i) a behozott nyersanyag tényleges felhasználásáról való beszámolás hiánya, és (ii) a történetileg megállapított normák helyett a tényleges eredményekre összpontosító ellenőrző rendszer hiánya. Ezen túlmenően, mivel a konstrukció tekintetében végzett bármilyen változtatás végrehajtását megfelelően ellenőrizni kell (az azonosított problémák a rendszer irányítására is vonatkoznak), a konstrukcióban eszközölt módosításokra, valamint arra vonatkozó bármilyen végleges állásfoglalás kialakítása bizonyos időt igényel, hogy a hatóságok milyen módon hajtották végre e módosításokat és biztosították a megfelelően irányított ellenőrzési rendszert.

(51) A pakisztáni kormány továbbá kifejezte abbéli hajlandóságát, hogy a Bizottság felé kötelezettséget vállaljon a gyártási vámőrizetre vonatkozó szabályok konkrét végrehajtására vonatkozóan. A javaslat szerint ennek formája arra irányuló bizonyíték szolgáltatása, hogy az együttműködő exportőr producer betartja az új szabályokat (pl. létesítmény változtatása, input/output mutatók felülvizsgálata, vámvisszatérítés), időszakos beszámolókat nyújt be és lehetővé teszi a Bizottság ellenőrző látogatásait.

(52) A fentiek tekintetében meg kell jegyezni, hogy a fenti javaslat kötelezettségvállalás révén a pakisztáni kormány közvetve megerősíti az ideiglenes rendelet által a konstrukció vonatkozásában kiemelt hiányosságokat. Emellett a fenti (50) preambulumbekezdésben megfogalmazottak szerint nem lehet egy rendszer irányítására utaló kötelezettségvállalást elfogadni csak a jövőben valóra váló bizonyítékok alapján. Végül egy ilyen kötelezettségvállalás nem gyakorlatias, mivel a szükséges monitoring ténylegesen a vizsgálat fontos részeinek rendszeres megismétlését teszi szükségessé. E tekintetben ki kell emelni, hogy a pakisztáni kormány és/vagy az együttműködő exportőr termelő az intézkedések időközi felülvizsgálatát kérheti, amennyiben az alaprendelet 19. cikkének vonatkozó rendelkezései teljesülnek.

(53) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendeletnek az e rendelet (44)–(52) preambulumbekezdéseivel módosított (60)–(80) preambulumbekezdéseiben foglalt megállapításokat megerősítik.

**II.** ***Gyár, gépek és berendezések importja gyártási vámőrizetben***

(54) E konstrukció tekintetében mindkét fél arra hivatkozott, hogy a szubvenciós ráta kiszámításához alkalmazott kamatlábnak a vizsgálati időszak során az érintett exportőr rendelkezésére álló kamatlábnak kell lennie. Ezen túlmenően a felek úgy érveltek, hogy mivel a gyárat, a gépeket és berendezéseket az exportra szánt és a belföldi értékesítésre szánt PET gyártásához is felhasználták, a szubvenciós rátát az exportőr termelő összforgalma alapján kell meghatározni.

(55) E hivatkozások megválaszolása során meg kell jegyezni, hogy a számítás során alkalmazott kamatláb a vizsgálati időszak során Pakisztánban alkalmazott kereskedelmi kamatláb, forrása a Pakisztáni Állami Bank honlapja. Ez a kamatláb a piacon fennálló normál hitelezési kamatlábat képviseli. A szubvenciós számítás nevezője tekintetében fel kell idézni, hogy a konstrukció igénybevételének előfeltétele a behozott gépek telepítése a gyártási vámőrizetben, ami kizárólag a gyártási vámőrizetben zajló termelést követő export céljára felhasznált nyersanyagok vámmentes behozatalára vonatkozó rendszer. Így a támogatás összegét (számláló) a vizsgálati időszak összes exportforgalmára kell vonatkoztatni, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ. Ebből következően az összes fenti hivatkozást el kellett utasítani.

(56) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendelet (81)–(92) preambulumbekezdéseiben foglalt megállapításokat megerősítik.

**III.** ***A belföldi piacon vásárolt PTA tarifális védelme***

(57) A pakisztáni kormány úgy érvelt, hogy a helyben termelt PTA árát nem csökkentik 7,5%-kal a nemzetközi árhoz képest, és a visszatérítést nemcsak a belföldön termelt, hanem az importált PTA-ra is megadják. Az együttműködő exportőr termelő úgy érvelt, hogy a konstrukció a helyben termelt és az importált PTA esetében is lehetővé teszi a vám visszatérítését, így a rendszer nem részesíti előnyben a belföldön termelt PTA beszerzését. Azt is állította, hogy a jogszabály nem korlátozza e rendszer elérhetőségét.

(58) A fenti érveket el kellett utasítani. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy e konstrukció közvetlen pénzátutalás formájában pénzügyi hozzájárulást nyújt, amely a kedvezményezett vállalat részére egyértelmű előnyt jelent. A pakisztáni kormány által beterjesztett információ elemzéséből világos, hogy a jogosult társaság: (i) vásárolhat a belföldi piacról PTA-t és a helyben gyártott PTA beszerzéséért fizetett ár 7,5%-ának megfelelő kompenzációs támogatást kaphat, vagy (ii) behozhat PTA-t és megkaphatja a PTA-importra fizetett vonatkozó vám (7,5%) visszatérítését. Az utóbbi lehetőség azonban nem áll fenn, ha a jogosult társaság PTA-behozatalára vámvisszatérítéses rendszert (pl. gyártási vámőrizet) vesz igénybe. A fentiekből egyértelmű, hogy az együttműködő exportőr termelő de iure kénytelen volt e rendszert kizárólag a belföldön gyártott PTA beszerzésére felhasználni, mivel az importált PTA céljára

ezzel párhuzamosan a gyártási vámőrizet rendszerét vette igénybe. Ezen túlmenően nyilvánvaló, hogy még olyan esetekben is, ha egyazon jogosult társaság a rendszerben rendelkezésre álló mindkét lehetőséget kihasználja (azaz lemond a gyártási vámőrizet vámvisszatérítési rendszerének igénybe vételi lehetőségéről), egyértelmű, hogy a várható visszatérítések mások lettek volna, mivel az egyik esetben a mértéket a teljes belföldi számlázott árra számítják, a másik esetben viszont a vámnyilatkozatban bejelentett árra számítják, amely nem feltétlenül a teljes számlázott ár. Nem szolgáltak olyan ellenőrizhető bizonyítékkal, ami a fenti következtetéseket aláásta volna. Végül tekintve azt az érvet, amely szerint a rendszerhez való hozzáférésre nem vonatkozik korlátozás, a vizsgálat megállapította, hogy a vonatkozó jogszabály egyértelműen név szerint felsorolja a jogosult feleket. Egyébként is, a belföldön gyártott PTA-ra nem vonatkozik vám, és ezért a 7,5%-os „visszatérítés" közvetlen forrásátutalás, avagy tiszta támogatás. PET-gyártók kizárólag úgy juthatnak ehhez a szubvencióhoz, azaz támogatáshoz, hogy belföldön előállított PTA-t szereznek be. Másrészt az importált PTA vámjának bármilyen „visszatérítése" egy szokásosan teljesítendő fizetés alóli mentesítés, nem közvetlen forrásátutalás, így a két helyzet nem egyenértékű.

(59) Ebből következően a rendszer a közvetlen forrásátutalással egyértelmű előnyt ruház a belföldi vevőre, azaz a PET előállítójára és az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében egyedinek minősül, tekintve, hogy a támogatás attól függ, hogy belföldi árut használnak-e fel az import helyett, mivel a közvetlen támogatásra kizárólag a belföldi áru jogosult. Ezen túlmenően e szubvenció az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint is egyedinek minősül, figyelemmel arra, hogy maga a jogszabály kifejezetten a poliészterágazatba tartozó bizonyos vállalatokra korlátozza az e rendszerhez való hozzáférést.

(60) E rendszerrel kapcsolatban a pakisztáni kormány az ideiglenes rendelethez fűzött észrevételeihez csatolt egy 2010. június 28-án kibocsátott kormányrendeletet, amely kijelenti, hogy 2010. július 1-től hatályát veszti az SRO 1045(I)/2008 sz. rendelet. A pakisztáni kormány előadása szerint e fejlemény biztosítja, hogy a PTA-felhasználók többé ne vehessék igénybe a belföldön előállított vagy importált PTA-ra vonatkozó visszatérítést.

(61) Ezen túlmenően az együttműködő exportőr termelő által ugyane tárgyban benyújtott újságcikk-másolat látszólag arra utal: annak érdekében, hogy Pakisztán e tekintetben megfeleljen a nemzetközi normáknak, a pakisztáni kormány a szóban forgó rendszerre vonatkozó szabályozás visszavonásáról döntött. Az együttműködő exportőr termelő a pakisztáni kormány által adott tájékoztatást olyan adatokkal támasztotta alá, amelyek megerősítették: 2010. július 1. napjától kezdve a belföldön előállított PTA beszerzése során többé nem lehet a vonatkozó támogatáshoz jutni. E tekintetben fel kell idézni, hogy az alaprendelet 15. cikkének megfelelően nem lehet intézkedést hozni, ha a szubvenciót visszavonják vagy igazolják, hogy az többé nem jelent semmilyen előnyt az érintett exportőrök számára. A fenti információból kitűnik, hogy Pakisztán lényegében elfogadja, hogy az ideiglenes rendelet által e rendszer tekintetében kiemelt jellemzők Pakisztán részéről helyesbítő intézkedést tett szükségessé, a pakisztáni kormány a rendszert megszüntette és az együttműködő exportőr termelő már nem jut a rendszerhez kapcsolódó semmilyen előnyhöz. Ilyen körülmények között úgy minősül, hogy az alaprendelet 15. cikkében meghatározott feltételek teljesülnek és így ez a rendszer nem kiegyenlíthető.

(62) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendeletnek az e rendelet (58)(61) preambulumbekezdéseivel módosított (93)(105) preambulumbekezdéseiben foglalt megállapításokat megerősítik.

**IV.** ***Végleges adórendszer (VA)***

(63) Mindkét fél hivatkozott arra, hogy ez a konstrukció eltérő adózási rendszernek minősül és nem kiegyenlíthető, tekintve, hogy Pakisztánnak szuverén joga az adóztatás és szabadon alkalmazhatja az általa kívánt adórendszert. További érvként hozták fel, hogy a VA semmilyen társaságnak teljesített pénzügyi hozzájárulásra nem utal és az a pakisztáni adóztatás általános szabálya (a devizabevételek realizálásakor levont 1%-os adó), amely a belföldi jövedelem 35%-ának megfelelő adózásról rendelkező szokásos adórendszertől (a továbbiakban: SZA) eltérő koncepciónak megfelelően és alapon működik. E felek szerint nem lehet meghatározni, a két rendszer közül melyik kedvezőbb, és így a VA nem eredményez kieső bevételt vagy egyébként esedékes állami bevétel be nem szedését.

(64) E hivatkozások tekintetében meg kell jegyezni, hogy nem Pakisztán szuverenitását kérdőjelezik meg, hanem az egyes exportőr termelőknek nyújtott állítólagos szubvenciókat. Ezen túlmenően fel kell idézni, hogy az export nyeresége másként adózik, mint a belföldi értékesítés nyeresége. Amennyiben ezen adórendszer eredményeként az exportból származó nyereséget alacsonyabb adó terheli, mint a belföldi eladásokét, ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében elengedett állami bevétel formájában nyújtott támogatásnak minősül, amely a kedvezményezett vállalat részére előnyt jelent. Emellett a 4. cikk (4) bekezdése (a) pontja szerinti egyedi támogatásnak is minősül, mivel feltétele az exportteljesítmény.

(65) Emellett az együttműködő exportőr termelő a 2008. és 2009. évre vonatkozó, Excel formátumban benyújtott számításokat is benyújtott, a jövedelemadó helyettes biztosa által kibocsátott adókövetelésről és adókirovásról szóló értesítéssel együtt, amely a társaság 2008. évi jövedelemadó-bevallásában szereplő adatokat vizsgált felül. A pakisztáni kormány az együttműködő exportőr termelő állításait azzal az érveléssel támasztotta alá, hogy a benyújtott számítások azt mutatják: az együttműködő exportőr termelő a SZA szerint több adót fizetett, mint a VA rendszer alkalmazása esetén fizetett volna.

(66) Ezeket az érveket el kellett utasítani. Először is, a benyújtott számítások nem képezik a társaság jövedelemadó-bevallásának vagy bármely más hivatalos adóhatósági okmány részét. Így nincs ellenőrizhető bizonyíték arra, hogy azok pontos képet adnak az együttműködő exportőr termelő jövedelemadó-kötelezettségéről.

(67) Másodszor, a benyújtott hivatalos adóokmányok (adókövetelési értesítés és adókivetési utasítás) elemzése semmilyen módon nem erősíti meg a felek által a különböző adórendszer szerint fizetendő adó szintjére vonatkozóan tett állításokat.

(68) A 2008-ra vonatkozóan benyújtott dokumentáció tekintetében a feleknek nem sikerült kimutatni, hogyan lehet a kimutatott összegeket pontosan megfeleltetni a társaság 2008. évi jövedelemadó-bevallásának és az azt követően az illetékes adóhatóságok által kibocsátott két okmánynak. Az utóbbi dokumentumok látszólag azt igazolják,

hogy a társaság belföldi jövedelme után jövedelemadó megfizetését kérik. Ezzel együtt a benyújtott információból egyáltalán nem egyértelmű, hogy ezt az adóösszeget (vagy bármely más adóösszeget) ténylegesen megfizettek-e vagy a társaság megfellebbezte-e a fent említett adóügyi értesítést. Az sem egyértelmű, hogy az Excel számításokban beterjesztett összegek hogyan felelhetnek meg vagy a társaság jövedelemadó-bevallásának, vagy az adóhatóság kivetésének. Mindenesetre, még ha el is fogadjuk, hogy az adókövetelési értesítésben meghatározott összeget megfizették, ez nem változtat azon a következtetésen, hogy az együttműködő exportőr termelő kevesebb adót fizetett, mint akkor tette volna, ha exportjövedelmére a 35% vonatkozott volna.

(69) A 2009-re vonatkozóan benyújtott dokumentáció tekintetében meg kell jegyezni, hogy a felek nem nyújtották be az együttműködő exportőr termelő 2009. évi jövedelemadó-bevallását. A hivatalos adónyilatkozat és adóbevallás helyett egy Excel-számítást nyújtottak be bizonyítékként. Az ilyenfajta információ egyértelműen nem ellenőrizhető és nem tudja alátámasztani a vizsgálati időszakot követő jövedelemadózási fejleményekre vonatkozóan tett állításokat. E tekintetben ki kell emelni, hogy a pakisztáni kormány és/vagy az együttműködő exportőr termelő az intézkedések időközi felülvizsgálatát kérheti, amennyiben az alaprendelet 19. cikkének vonatkozó rendelkezései teljesülnek.

(70) A SZA szerinti támogatás összegének kiszámítása során azonban felfedeztek egy számszaki hibát az együttműködő exportőr termelő 2008. évi jövedelemadó-bevallásában kimutatott exportjövedelmével kapcsolatosan. Ennek megfelelő javítása megtörtént. Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 1,97% (1,95% helyett).

(71) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendeletnek az e rendelet (70) preambulumbekezdésével módosított (106)–(116) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

**V.** ***Hosszú távú rögzített kamatlábú exportfinanszírozási rendszer (EOP-HTF)***

(72) E konstrukció tekintetében mindkét fél arra hivatkozott, hogy az e finanszírozási rendszer szerinti szubvenciós ráta kiszámításához alkalmazott kamatlábnak az akkori kamatlábnak kell lennie, amikor az exportőr producer a fix kamatozású finanszírozást megszerezte, azaz a 2004-2005. évi kamatlábnak. Ezen túlmenően az ideiglenes szubvenciós ráta kiszámításához használt nevezőnek az összes exportforgalom helyett a társaság összforgalmának kellene lennie, tekintve, hogy az EOP-HTF keretében finanszírozott gyártólétesítményeket belföldi és exportra kerülő áruk gyártására egyaránt használják.

(73) Ezeket a hivatkozásokat el kellett utasítani. Először is tisztázni kell, hogy a számítás során alkalmazott kamatláb a vizsgálati időszak során Pakisztánban érvényben volt kereskedelmi kamatláb, forrása a Pakisztáni Állami Bank honlapja. A 2004/2005-ben megállapodott finanszírozást az adott exportőr részletekben lehívta. A támogatás összegének kiszámítása során az együttműködő exportőr termelő által kimutatott, a vizsgálati időszakra vonatkozó hitel összegét használták fel. Adott vizsgálati időszakban valamely félnek járó előny vizsgálata során a megfelelő vizsgálati időszakban a piacon fennálló kereskedelmi hitelkamat-lábat rendszerint a vizsgálati időszakban kapott hitelre fizetett kamattal, ahogyan ez itt is történt. A támogatási

számításban alkalmazott nevező tekintetében fel kell idézni, hogy a konstrukció igénybevételének előfeltételeként a társaságnak éves termelésének legalább 50%-át közvetlenül vagy közvetve exportálnia kell. Így a támogatás összegét (számláló) az érintett termék vizsgálati időszak során felmerült exportforgalmára kell vonatkoztatni, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ.

(74) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendelet (117)–(133) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

**VI.** ***A Pakisztáni Állami Bank exportfinanszírozási rendszere (EFR)***

(75) A pakisztáni kormány előterjesztette, hogy a Pakisztáni Állami Bank által 2010. június 28-án hozott döntéssel a PET ágazatot kizárták a konstrukcióból. Így azzal érvelt, hogy a rendszer megfelel az alaprendelet 15. cikkének és a Bizottság nem alkalmazhat kiegyenlítő intézkedést, mivel demonstrálták a támogatás visszavonását. Ezzel kapcsolatban az együttműködő exportőr termelő úgy érvelt, hogy a Pakisztáni Állami Bank 2010. június 28-án kelt 9. sz. körleveléből fakadóan a társaság az EFR szerinti finanszírozás teljes összegét visszafizette, és az EFR tekintetében 2010. június 30-án nem áll fenn kint lévő összeg.

(76) E hivatkozás tekintetében fel kell idézni, hogy az alaprendelet 15. cikke úgy rendelkezik: nem lehet intézkedést hozni, ha a szubvenciót visszavonják vagy igazolják, hogy az többé nem jelent semmilyen előnyt az érintett exportőrök számára. Az EFR rendszerre vonatkozóan benyújtott dokumentáció tekintetében meg kell jegyezni, hogy a Pakisztáni Állami Bank döntése valóban azt jelenti ki, hogy a bankok a PET-re vonatkozó finanszírozási hitelkereteket e rendszer keretében nem engedélyezhetnek. A vonatkozó szöveg azt is leszögezi, hogy az exportőröknek nyújtott meglévő hitelkeretek az adott hitel lejáratának napjáig érvényben maradnak, míg a társaságok exportteljesítményét a társaságok 2009-2010 során történő hitelfelvétele és a 2011-ig tartó jogosultság szempontjából figyelembe veszik. A fentiekkel kapcsolatban a szükséges dokumentáció benyújtásával a pakisztáni kormány tisztázta, hogy az e rendszer keretében a 2009-2010. pakisztáni pénzügyi év során (azaz 2010. június 30-ig) rövidlejáratú hitelekkel nem rendelkező társaságok a 2011-ig tartó átmeneti időszakban semmilyen előnyre nem jogosultak. Azon állítást illetően, hogy az együttműködő exportőr termelő az EFR szerinti kint lévő finanszírozással nem rendelkezik, meg kell jegyezni, hogy ezt az állítást a vonatkozó bankok által benyújtott bizonyítékokkal alátámasztották és ezt a társaság hites könyvelője is kiegészítette. A fentiek figyelembe vételével arra a következtetésre jutottunk, hogy a felek abban a helyzetben vannak: demonstrálni tudják, hogy az EFR rendszer az érintett exportőrre nézve már nem biztosít előnyöket. Így az alaprendelet 15. cikkében meghatározott feltételek teljesülnek és a benyújtott hivatkozásokat elfogadjuk. Így az a következtetés, hogy ezt a rendszert nem kell kiegyenlíteni.

(77) Az együttműködő exportőr termelő arra hivatkozott, hogy a szubvenciós ráta kiszámításához alkalmazott kamatlábnak a vizsgálati időszak során az érintett exportőr rendelkezésére álló rövidlejáratú kamatlábnak kell lennie. Azt az érvet is felhozta, hogy a megszerzett finanszírozást a társaság belföldi és exportértékesítését egyaránt szolgáló forgóeszközeinek átfogó finanszírozási igényének teljesítésére használják, és így a szubvenciós ráta kiszámításában a nevezőben a társaság összforgalmának kellene szerepelnie.

(78) Ezeket a hivatkozásokat el kellett utasítani. Fel kell idézni, hogy a számítás során alkalmazott kamatláb a vizsgálati időszak során Pakisztánban alkalmazott kereskedelmi kamatláb, forrása a Pakisztáni Állami Bank honlapja. Ez a kamatláb a piacon fennálló normál hitelezési kamatlábat képviseli. A támogatási számítás nevezője tekintetében meg kell jegyezni, hogy a konstrukció igénybevételének előfeltétele egyedi exportügyletek teljesítése vagy az átfogó exportteljesítmény. Így a támogatás összegét (számláló) a vizsgálati időszak összes exportforgalmára kell vonatkoztatni, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ.

(79) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendeletnek az e rendelet (75)–(78) preambulumbekezdéseivel módosított (134)–(148) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

**VII.** ***A Pakisztáni Állami Bank 25. sz. F.E. körlevele szerinti finanszírozás***

(80) Mindkét fél előadta, hogy e rendszerbe a Pakisztáni Állami Bank nem avatkozik be, a kereskedelmi bankok nem preferenciális kamatlábak mellett biztosítanak finanszírozást devizában, és a konstrukció nem az exportteljesítmény függvénye, mivel exportőrök és importőrök egyaránt igénybe vehetik.

(81) Az előterjesztett érvek elemzésére a vonatkozó jogi rendelkezések és a rendszer gyakorlati végrehajtása fényében került sor, és azokat helytállónak találták. Így az a következtetés, hogy ezt a rendszert nem kell kiegyenlíteni. Mivel a Pakisztáni Állami Bank 25. sz. F.E. körlevele szerinti konstrukció kiegyenlítésére nem kerül sor, nincs szükség a feltáráshoz érkezett megfelelő megjegyzések megválaszolására.

### *3.2.3. A kiegyenlíthető támogatások összege*

(82) A fentiek figyelembe vételével az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban a kiegyenlíthető támogatások ideiglenes ad valorem összege az egyedüli együttműködő pakisztáni exportőr tekintetében 5,15 %.

## 3.3. Egyesült Arab Emírségek (EAE)

### 3.3.1. Bevezetés

(83) Az EAE kormánya és az együttműködő exportőr termelő az ideiglenes rendeletben kiegyenlített alábbi konstrukciókhoz nyújtott be észrevételt:

I. 1979. évi 1. szövetségi törvény

II. Szabadkereskedelmi övezet

### 3.3.2. Egyedi rendszerek

**I.** ***1979. évi 1. szövetségi törvény***

(84) Az EAE kormánya előadta, hogy az 1979. évi 1. szövetségi törvény szerint rendszer széles körben horizontálisan elérhető az EAE minden iparága és vállalkozása számára, és azt mindenféle mentességek nélkül megadják. Az együttműködő exportőr termelő

előadta, hogy az 1979. évi 1. szövetségi törvény értelmében kibocsátott engedély a fennállás és működés feltétele az Emírségekben.

(85) A fentiek tekintetében meg kell jegyezni: a vizsgálat azt állapította meg, hogy az EAE-ban az ipari vállalkozások különféle típusú engedéllyel működhetnek. Az 1979. évi 1. szövetségi törvény szerint megadott engedélytől eltekintve ipari vállalkozások működhetnek a letelepedésük helye szerinti konkrét emírség regionális hatóságai által kibocsátott engedéllyel. Ez a helyzet az együttműködő exportőr termelővel is, amely a Ras al Khaimah Emírség kormánya által kibocsátott engedéllyel rendelkezik. Ezen túlmenően ipari vállalkozás működhet szabadkereskedelmi övezetben is, ahol a fent említett törvény szerint nincs szükség engedélyre. Így nem helytálló az az állítás, hogy az EAE-ban minden ipari vállalkozás az 1979. évi 1. szövetségi törvény szerint működik. Így nem bizonyított az sem, hogy a konstrukció hozzárendelése automatikus és az erre vonatkozó hivatkozást el kell utasítani.

(86) Mindkét fél úgy érvelt, hogy a törvényben meghatározott előírások csupán a bármely ipari projekt esetén az országban történő működéshez szükséges előfeltételek és nem a vámfizetés alóli mentesség megszerzésének feltételei, így a Bizottságnak az 1. szövetségi törvény 12., 13. és 21. cikkének az ideiglenes rendeletben megadott elemzése hibás. Az EAE kormánya azt is előterjesztette, hogy a 13. cikk tekintetében a „minősül” kifejezés a törvény arab nyelvű változatában nem bír kötelező jelentéssel. Az EAE kormánya azt az érvet is felhozta, hogy az említett törvény 11. és 12. cikkét a gyakorlatban soha nem alkalmazzák, mivel nem jött létre az a Technikai Bizottság, amelynek felelőssége ajánlást tenni a Miniszter részére a kérelmekről. Azt is előadták, hogy az Iparfejlesztési Főosztály szerepkörét az ideiglenes rendelet (173) preambulumbekezdésében említettek szerint a Minisztérium által kibocsátott Elektronikus Ipari Rendszer felhasználói kézikönyve tartalmazza.

(87) Ezeket a hivatkozásokat el kellett utasítani. Meg kell jegyezni, hogy a törvény 13. és 21. cikke az 1979. évi 1. szövetségi törvény szerinti iparengedély elemzésében előrelátott, lépésről lépésre leírt folyamat részét képezi. A 11. és 12. cikk tekintetében meg kell jegyezni, hogy e cikkek határozzák meg az 1979. évi 1. szövetségi törvény szerinti iparengedélyt kibocsátó különféle állami hatósági szervek feladat- és felelősségi körét. Az a tény, hogy egy törvényben előre látott és (i) az Iparfejlesztési Főosztály által nyújtott tájékoztatás vizsgálatáért és (ii) a kérelmek jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó ajánlások Miniszter részére történő megtételéért felelős szerv nem jött létre, megerősíti, hogy a gyakorlatban nem tartják be azt a jogszabályt, amelynek alapján az engedélyező hatóság működik, így nincs jogi bizonyosság a támogatás nyújtásának módját illetően. Ezen túlmenően az EAE kormányának a Technikai Bizottságra vonatkozó állítása ellentmond azoknak a korábbi állításoknak, amelyek szerint a Miniszter felkérte e bizottságot a törvény lehetséges felülvizsgálatának észrevételezésére. A szövetségi törvény 13. cikkében szereplő „minősül” szó meghatározása tekintetében meg kell jegyezni, hogy a vizsgálat során az EAE kormánya e szövegnek csupán az angol változatát biztosította. Sőt, csak az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően terjesztette azt elő, hogy az angol és arab nyelvű szövegek meghatározásai között eltérések lehetnek. Az a tény, hogy a szöveg két változata kétségeket kelt a jogosultsági kritériumok bizonyos részét illetően, ismét csak egyértelműen jelzi, hogy a támogatásra való jogosultságra irányadó kritériumokra és feltételekre nézve nincs jogi egyértelműség. Az Iparfejlesztési Főosztály feladatköre tekintetében meg kell jegyezni, hogy nem terjesztettek elő olyan új információt, ami alááshatná a vizsgálat megállapításait.

(88) Az EAE előadta: ipari statisztikái azt bizonyítják, hogy az 1979. évi 1. szövetségi törvény szerint több mint 4.000 ipari céget jegyeztek be. Mindkét fél úgy érvelt, hogy a Bizottság nem nyújtott pozitív bizonyítékot arra, hogy az EAE hatóságai döntési jogkört gyakoroltak a konstrukcióra irányuló kérelmek megadásában vagy elutasításában.

(89) Ezeket a hivatkozásokat el kellett utasítani. Meg kell jegyezni: a vizsgálat megállapította, hogy az 1979. évi 1. szövetségi törvény szerinti iparengedély megadása nem automatikus és a kedvezményezettek kiválasztására szolgáló engedélyezési eljárásra irányadó szabályok nem objektívek. Figyelembe véve, hogy a rendszert az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének (a) pontja és 4. cikke (2) bekezdésének (b) pontja rendelkezései szerint egyedinek találták, az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének (c) pontja szerint az EAE kormányára hárult azon állításának bizonyítása , hogy az 1979. évi 1. szövetségi törvény beiktatása óta minden iparengedély-kérelmező megkapta az engedélyt. Ilyen ellenőrizhető információ szolgáltatására nem került sor.

(90) Mindkét fél arra hivatkozott, hogy az EAE-ben minden ipari vállalkozás termelése vámmentességet élvez. Az együttműködő exportőr termelő arra is hivatkozott, hogy a Kereskedelmi Világszervezet által 2006-ban közzétett, az EAE kereskedelempolitikájára vonatkozó áttekintés elemezte az 1979. évi 1. szövetségi törvényt és úgy találta, hogy minden ipari konszern megkapja a vámmentességet. Azt az érvet is felhozta, hogy a rendszer tartalmaz ellenőrzést, mivel az iparengedélyeket évente megújítják, a rendszerbe tartozó társaságok bejelentik a behozott vámmentes anyagokat és a hatóságok elutasítják a vámmentes behozatalt, ha az alapanyag nem kapcsolódik a termeléshez.

(91) Ezeket a hivatkozásokat el kellett utasítani. A tárgyhoz tartozik, hogy az 1979. évi 1. szövetségi törvény szerinti konstrukciót igénybe vevő társaságok vámmentességeket kapnak és a nyersanyagok szokásos vámterhe nem nulla. Az együttműködő exportőr termelő nem demonstrálta, hogy a Kereskedelmi Világszervezet kereskedelempolitikai áttekintő dokumentumában található általános megállapítás mennyiben pontosabb az ideiglenes rendeletben kifejezetten az 1979. évi 1. szövetségi törvény jogosultságára és gyakorlati megvalósítására vonatkozóan elrendelt ellenőrző látogatáson alapuló részletes elemzésnél. Ennél is fontosabb a vizsgálat azon megállapítása, hogy a hatóságok a rendszer szerinti vámmentes anyagok behozatalának kezelése során diszkriminatív módon járnak el. Valójában, mivel a vámmentes behozatalra irányuló kérelmek elfogadásának vagy elutasításának módjára vonatkozó szabályok nincsenek, továbbá tekintve a rendszer irányítását ellenőrző eredményes rendszer hiányát, nem világos, hogy egy adott fél egy bizonyos időben miért jogosult vámmentesen importálni, míg más időpontban megtagadhatják tőle a vámmentes behozatalt. Éppen ez fordult elő az együttműködő exportőr termelővel, akinek időről időre vámot kellett fizetnie anélkül, hogy az engedélyező hatóság bármilyen indoklást adott volna erre. Ezért a két fél nem tudott a rendszer irányítására és a vámmentes behozatal megítélésére vonatkozó állításaikat alátámasztó bizonyítékot hozni.

(92) Azt is előterjesztették, hogy objektív kritériumok szabályozzák a rendszert, nevezetesen az az előírás, hogy a vámmentesség csak az ipari vállalkozás termelésében felhasznált importárura vonatkozhat. Ezt a hivatkozást el kellett utasítani, mivel a fenti (89) és (91) preambulumbekezdés magyarázatai szerint nem lehetett kimutatni ilyen objektív kritériumok meglétét.

(93) Az EAE kormánya előadta, hogy az 1979. évi 1. szövetségi törvény felülvizsgálata folyamatban van és erről a Bizottságot tájékoztatták. Azt az érvet is felhozta, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta az EAE kormánya által előterjesztett információt és dokumentumokat, és a következtetéseihez vezető tényekre és törvényre vonatkozó érvekkel és pozitív bizonyítékkal nem szolgált.

(94) A fentiek tekintetében meg kell jegyezni, hogy a Bizottság alaposan értékelte és elemezte a felek által nyújtott összes információt. Az 1979. évi 1. szövetségi törvény felülvizsgálata tekintetében a tárgyhoz tartozik, hogy az EAE kormánya által átadott szöveg a Pénzügyi és Ipari Minisztérium belső dokumentumtervezete. Ilyenképpen jogi értéke nincs. A vizsgálatot folytató hatóság a tényleges jogszabályi rendelkezéseket és azok végrehajtásának módját köteles elemezni, nem pedig egy olyan, nem kötelező erejű tervezetet, amelyet az EAE közigazgatási és törvényhozási szervei nem hagytak jóvá és nem iktattak törvénybe. Ennél is fontosabb, hogy az a tény, hogy az EAE kormánya jelenleg az 1979. évi 1. szövetségi törvény lehetséges felülvizsgálatán dolgozik, megerősíti: a hatóságok felismerték, hogy az EAE kormánya állításának megfelelően szükség van a Kereskedelmi Világszervezet szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodásával szemben fennálló összeférhetetlenség felszámolására.

(95) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendelet (166)–(183) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

**II.** ***Szabadkereskedelmi övezet***

(96) Mindkét fél előterjesztette, hogy az EAE-ben minden vállalkozás vámmentesen hozhat be tőke javakat.

(97) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a vizsgálat megállapította: a szabadkereskedelmi övezetben letelepedett társaságok a tőke javakat vámmentes behozatallal kapják. Az, hogy egy adott fél egy másik konstrukció (nevezetesen az 1979. évi 1. szövetségi törvény) felhasználásával veheti igénybe ugyanazt az előnyt, nem utal arra, hogy a szóban forgó szubvenció nem minősül kiegyenlíthetőnek. Ezen túlmenően a felek nem voltak abban a helyzetben, hogy a szabadkereskedelmi övezetre vonatkozó vizsgálat megállapításait bármiféle tényszerű bizonyítékkal cáfolják. A fentiek figyelembe vételével az előterjesztett hivatkozást el kell utasítani.

(98) A fentiek fényében és egyéb releváns észrevételek hiányában a konstrukcióval kapcsolatos, az ideiglenes rendelet (184)–(199) preambulumbekezdéseiben foglalt megállapításokat megerősítik.

### *3.3.3. A kiegyenlíthető támogatások összege*

(99) A fentiek figyelembevételével az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban a kiegyenlíthető támogatások ideiglenes ad valorem összege, az egyedüli együttműködő egyesült arab emírségbeli exportőr tekintetében 5,13 %.

### *3.4. A végleges nyilvánosságra hozatalra vonatkozó megjegyzések*

(100) Emlékeztetőül: az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy a végleges nyilvánosságra hozatalra vonatkozó megjegyzéseiket megtegyék és észrevételeiket

előadják. A beérkezett észrevételeket a Bizottság megvizsgálta és adott esetben figyelembe vette, azonban azok nem voltak olyan természetűek, hogy változtattak volna a fenti megállapításokon.

(101) Az együttműködő iráni exportáló gyártó ismételten bemutatta az ügy megállapított tényeire vonatkozó elemzését, de nem szolgált olyan új, döntő bizonyítékkal, amely megkérdőjelezné a vizsgálat megállapításait.

(102) A pakisztáni kormány elégedetlenségének adott hangot a gyártási vámőrizeti rendszerre vonatkozó kötelezettségvállalásának elutasítása miatt, és megismételte az EOP-HTF rendszer és a VA vonatkozásában tett megjegyzéseit. Benyújtotta továbbá a Szövetségi Bevételi Tanács 2010. július 27-én közzétett (Federal Board of Revenue) új döntését, amely a PTA-ra (a PET előállításának fő alapanyaga) vonatkozó behozatali vámot 3%-ban állapította meg, és azzal érvelt, hogy az intézmények jogszabályilag kötelezettek újraszámolni a gyártási vámőrizeti rendszerre megállapított támogatási különbözetet. Ezt vissza kellett utasítani, mivel nincs annak jele, hogy a támogatás ne állna fenn továbbra is. A pakisztáni kormány azt állítja, hogy csökkentették azt.Mindazonáltal a gyártási vámőrizeti rendszer szabályai szerint az alapanyagokat legfeljebb két évig lehet felhasználni az import után. Vagyis a 2010 júliusáig (amikor a vámtétel 7,5%-os volt) importált alapanyagot 2012 júliusáig lehet felhasználni. Az intézmények a támogatás mértékét a vizsgálati időszakra vonatkozó adatok alapján állapították meg, és a rendszerszabályoknak megfelelően az előző vámtételek 2012-ig még kihatással lehetnek. Így a végleges vám kivetésének idején nyilvánvalóan fennálltak a támogatások. Továbbá a vám csak egy eleme az adathalmaznak, és ahogy az (43)–(53) preabulumbekezdésekben bemutatásra került, ha a vámtétel alacsonyabb lett volna, az import mértéke magasabb lett volna.

(103) Az együttműködő pakisztáni exportáló gyártó nem értett egyet a VA-ra vonatkozó elemzéssel, de az ismertetett tényezők nem változtattak a vizsgálat megállapításain. Szintén előterjesztette, hogy létezik ellenőrizhető bizonyíték, amely pontosan bemutatja jövedelemadó-kötelezettségét, és dokumentációt nyújtott be annak igazolására, hogy a Bizottság megállapításai nem helyesek. E tekintetben megjegyzendő, hogy a benyújtott információ nem meggyőző és nem ellenőrizhető, így nem lehet figyelembe venni.

(104) Az Egyesült Arab Emírségek kormánya ismételten bemutatta az ügy megállapított tényeire vonatkozó elemzését, és úgy érvelt, hogy az intézmények megállapításait az 1979/1 szövetségi törvény helytelen értelmezésén alapozta, és hogy nem volt képes érvényes bizonyítékokkal szolgálni. Ebben a vonatkozásban emlékeztetünk arra, hogy az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjai alapján került sor annak megállapítására, hogy az 1979/1 szövetségi törvény értelmezését az intézmények a benyújtott információkra, bizonyítékokra és adatokra alapozták, és nem találtak olyan meggyőző bizonyítékot, amely megváltoztathatta volna a vizsgálat megállapításait. Az EAE kormánya hozzátette, hogy az 1979/1 szövetségi törvény módosítási eljárásában előrehaladást értek el, és hogy életbe léptetésének utolsó lépései következnek. E tekintetben megjegyzendő, hogy a Bizottság üdvözli az EAE által a jogi előírások módosítására tett erőfeszítéseket, de a fent említett fejlemények nincsenek kihatással a vizsgálat megállapításaira, mivel a módosítási eljárás befejezésére és az új törvény kihirdetésére nincs határozott ütemterv.

(105) Az együttműködő egyesült arab emírségekbeli exportáló gyártó megismételte állításait az 1979/1 szövetségi törvénnyel kapcsolatban. Szintén előterjesztette, hogy a támogatási különbözet kiszámításában hibák vannak. Azzal érvelt, hogy a vállalat a végleges nyilvánosságra hozatal után jött rá, hogy a Szaúd-Arábiából származó nyersanyag beszerzése nem vámköteles, mivel az EAE és Szaúd-Arábia tagjai az Öböl-menti Együttműködési Tanács vámuniójának, és dokumentációt nyújtott be állításaival kapcsolatban. E tekintetben megjegyzendő, hogy ezek az állítások teljesen új információhalmaz részei, amelyekről már korábban tájékoztatást kellett volna nyújtani a kérdőívben vagy legkésőbb az ellenőrző látogatás alkalmával, azért hogy a Bizottság ellenőrizni tudja ezen állítások hitelességét. Így a benyújtott adatokat nem lehet ellenőrizni a vizsgálat e késői szakaszában. Ezenfelül nincs meggyőző bizonyíték, amely alátámasztaná ezeket az állításokat. Továbbá úgy érveltek, hogy az előnyt a vizsgálati időszak alatt felhasznált nyersanyag alapján kell kiszámítani, és nem a beszerzésre került nyersanyag alapján. E tekintetben megjegyzendő, hogy a felhasznált és a beszerzett nyersanyag közötti különbség teljesen lényegtelen, mivel a kiegyenlítendő összeg a vizsgálati időszaknak tulajdonított teljes összeg, mint ahogyan azt a (84)–(95) preambulumbekezdések tárgyalják.

## 4. KÁROKOZÁS

### 4.1. Uniós gyártás, uniós iparág és uniós fogyasztás

(106) Az uniós gyártásra, uniós iparágra és uniós fogyasztásra vonatkozó észrevételek nem érkeztek. Ebből fakadóan az ideiglenes rendelet (201)–(206) preambulumbekezdéseit megerősítik.

### 4.2. Az érintett országokból érkező import

(107) Az érintett import hatásainak összesített vizsgálata, az érintett országokból történő behozatal volumene és azok piaci részesedése tekintetében nem érkezett észrevétel. Ebből fakadóan az ideiglenes rendelet (207)–(213) preambulumbekezdéseit megerősítik.

(a) Árak és áralákínálás

(108) Tekintve, hogy a fenti (20) preambulumbekezdésben említettek szerint döntés született a vizsgált termék több terméktípusra bontásáról, a változtatásnak megfelelő új áralákínálási számításra került sor.

(109) Az áralákínálás elemzése céljából összehasonlították az uniós iparágnak a kapcsolatban nem álló vevők részére az uniós piacon végzett értékesítése súlyozott átlagos - ex works paritásra kiigazított - eladási árait az érintett országokból származó import megfelelő súlyozott, CIF paritáson megállapított átlagáraival az uniós piacon az első független vásárló részére történő értékesítés esetén, az importálás utáni költségekkel és a kereskedelem szintjében fennálló különbségekkel megfelelően kiigazítva.

(110) Az összehasonlítás szerint a vizsgálati időszak során az EAE-ből származó és az Európai Unióban értékesített támogatott import 3,2 %-os alákínálást jelentett az uniós iparág áraihoz képest. Az Iránból származó és az Európai Unióban értékesített támogatott import 3,0 %-os áralákínálást jelentett az uniós iparág áraihoz képest. A Pakisztánból származó és az Európai Unióban értékesített támogatott import 0,5 %-os

alákínálást jelentett az uniós iparág áraihoz képest. Az érintett országok súlyozott átlagos áralákínálási mértéke a vizsgálati időszak alatt 2,5 %.

(111) Az iráni exportőr észrevételezte, hogy károsodási mértékét túlzott összegben mutatták ki, mivel a súlyozott átlagos értékesítési egységárat a kereskedelmi korrekció szintjének összegének helytelen kiszámítása miatt túlságosan alacsony összegben állapították meg. E hivatkozással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes számításban a kereskedelem szintjére vonatkozó összeg fix tonnánkénti összeg volt, amely az együttműködő importügynök által felszámított jutalék és az átlagos CIF árnak mintegy 1%-át teszi ki. Mivel azonban a kereskedelmi szint korrekciójának számszerűsítésére nem érkezett alternatív javaslat és e korrekcióra nézve más információ nem áll rendelkezésre, a hivatkozást elutasították.

(112) Ugyanez a fél arra is hivatkozott, hogy a behozatalt követő költségekre számított 2%-os mérték túlságosan alacsonynak tűnik.

(113) E tekintetben meg kell ismételni, hogy e vizsgálatban nem működött együtt importőr, és nem volt lehetőség a behozatalt követő tényleges költségek ellenőrzésére. Így egyéb rendelkezésre álló információ hiányában a korábbi eljárásban használt mértéket alkalmaztuk.

### 4.3. Az uniós iparág helyzete

(114) Egyes érdekelt felek arra hivatkoztak, hogy nincs károkozás, mivel a mintát rosszul választották meg, ennek eredményeképpen nem lehet az egész uniós iparágra extrapolálni az eredményeket. Állításuk szerint, mivel egy (a mintában nem szereplő) társaság jelezte, hogy kapacitásának több mint 100%-át kihasználja, ez egyértelműen jelzi a károkozás hiányát. Meg kell jegyezni, hogy a beterjesztett információ a szóban forgó társaság által egy harmadik ország tőzsdei hatóságához benyújtott beadványának kivonata és nem ellenőrzött. Ez az információ továbbá az aktában szereplő információnak sem felel meg. Ezen túlmenően és egyébként is, egyetlen uniós termelő kapacitás-kihasználtsága nem változtathatja meg a mintában szereplő uniós termelők és a többi uniós termelő számára okozott kár megállapítását.

(115) Egyéb hivatkozások és észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (218)–(237) preambulumbekezdéseit megerősítik.

### 4.4. A károkozásra vonatkozó következtetések

(116) Konkrét észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (238)–(240) preambulumbekezdéseiben szereplő, károkozásra vonatkozó következtetéseket megerősítik.

## 5. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

### 5.1. A támogatott import hatása

(117) Konkrét észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (241)–(245) preambulumbekezdéseiben szereplő következtetéseket megerősítik.

### 5.2. Egyéb tényezők hatása

(118) Egyes érdekelt felek arra hivatkoztak, hogy az esetleg megállapított károkozás nem a szubvencionált import miatt következett be, hanem a PET alacsony uniós ára az iparág világszerte jelentkező ciklusát tükrözi és az unióban a PET árai 2008 szeptembere és 2009 júniusa között az alacsony nyersolajárakat követték. Ezzel az érveléssel kapcsolatban tudomásul kell venni, hogy a PET ára bizonyos mértékben a nyersolaj árától függ, mivel a PET előállításának fő nyersanyagát egyes nyersolaj-származékok képezik. A nyersolajárak azonban nem a teljes vizsgálati időszak során voltak alacsonyak, rendkívül nagy ingadozást mutattak, a kezdeti jelentős zuhanást helyreállás követte. A nyersolaj világpiaci árainak ingadozása nem magyarázat arra, miért támogatják a PET importját és szorítják le az uniós gyártók árait. Pontosan ez, a kapott szubvenció miatt lehetségessé vált áralákínálás nyomta le az uniós iparág árait, és kényszerítették az uniós gyártókat a veszteséges értékesítésre annak érdekében, hogy ne veszítsék el vevőiket.

(119) Az iráni exportőr arra hivatkozott, hogy egyes uniós gyártók pénzügyi és technikai problémáit nem választották megfelelően külön a károkozási elemzéstől és helytelenül tulajdonították az iráni importnak, mivel az exportőr csupán 2006 után lépett a piacra. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy Iránból származó import már 2006-ban és 2007-ben is jelen volt, a piacrészesedés 1%-ánál kisebb mennyiségben. 2008 óta meghaladták az 1%-ot és alacsony áraikkal hozzájárultak az uniós árak lenyomásához. Ezen túlmenően ebben az esetben teljesültek az összesített vizsgálat feltételei és az összes érintett országból érkező szubvencionált import hatásait együttesen lehetett vizsgálni. Emellett az iráni exportőr által említett társaságok közül csupán egy szerepelt a mintában, és ennek az uniós gyártónak a - 2008 szeptemberétől októberének közepéig terjedő időre korlátozódott - technikai problémái nem befolyásolták jelentősen a károkozásról kialakított általános képet.

(120) Ugyanez a fél megismételte, hogy az esetleg megállapított károkozás a kereslet zsugorodásához kapcsolódik, különösen a vizsgálati időszak során, amelyet a pénzügyi és gazdasági világválság jellemzett. Ez a fél azonban nem cáfolta az ideiglenes rendelet (254)–(256) preambulumbekezdéseiben szereplő érveket, amelyek szerint: a 2008 utolsó negyedévében kezdődő időszakban felmerült gazdasági visszaesés semmi esetre sem csökkentheti az alacsony árú támogatott importok károkozó hatását az EU piacán a figyelembe vett teljes időszak során, és bár a zsugorodó kereslet hozzájárult az elszenvedett kárhoz, az oksági kapcsolatot nem szakította meg. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az ilyen támogatott import piacrészesedése még nőtt is a kereslet zsugorodása idején, 7,6%-ról 10,2%-ra, az uniós gyártók rovására.

(121) Egyes érdekelt felek arra hivatkoztak, hogy az esetleges károkozás oka az uniós PET-termelők által végzett befektetések hiánya és az ebből következő költséghátrány az exportőrökhöz képest.

(122) El kell ismerni, hogy a PET tőkeintenzív iparág és közép- és hosszútávon tekintve bizonyos szintű beruházásra szükség van a versenyképesség megőrzéséhez. Fel kell idézni, hogy az ideiglenes rendelet (237) preambulumbekezdésében említettek szerint a mintában szereplő egyes társaságok 2006 és 2007 során fontos beruházásokat hajtottak végre, 2008-ban és a vizsgálati időszakban azonban minimális szintű volt a beruházás.

(123) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2008-ban és a vizsgálati időszakban fennállt csökkenő termelési és kapacitás-kihasználási mértéket együtt tekintve az uniós gyártók meredeken visszaeső piaci részesedésével, nem ésszerű ugyanebben az időszakban új kapacitásokra irányuló nagyberuházást elvárni.

(124) Azt is meg kell ismételni, hogy az ideiglenes rendelet (233) és (234) preambulumbekezdésében említettek szerint a mintában szereplő uniós gyártók pénzügyi helyzete az egész vizsgált időszak során igen rossz volt, 2006 és a vizsgálati időszak között jelentős veszteséget szenvedtek. Ilyen helyzetben ismét csak nem ésszerű az uniós gyártók részéről nagyberuházásokat elvárni.

(125) Következésképpen megállapítható, hogy a 2008-ban és a vizsgálati időszakban eszközölt befektetések korlátozott mértéke nem járult hozzá lényegesen az uniós iparág által elszenvedett kárhoz, inkább annak eredménye volt.

### 5.3. Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

(126) Az okozati összefüggésre vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (246)–(264) preambulumbekezdéseit megerősítik.

## 6. UNIÓS ÉRDEK

(127) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően jelentős számú uniós átalakító illetve palackozó cég jelentkezett és hivatkozott arra, hogy az uniós érdekek elemzése nem helyesen tükrözné a nagyszámú együttműködő felhasználó érveit és a megállapítások ellentmondásban állnak az aktuális gazdasági környezettel. Ezt azonban továbbiakkal nem támasztották alá vagy magyarázták. Az összes ilyen társaság kért meghallgatást, de ténylegesen csupán e felhasználói csoportból két társaság és az olaszországi palackozók egy szövetsége jelent meg a meghallgatáson. Ennél lényegesebb észrevételek érkeztek egy együttműködő uniós átalakító vállalkozástól (ALPLA), a feldolgozók egy csoportjától (Caiba SA, Coca-Cola csoport, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO, Novara International és Silico Polymers), az együttműködő importügynöktől (GSI) és a műanyag-átalakítók szövetségétől (EuPC). E felek mind erősen ellenezték mindenféle intézkedés kivetését.

### 6.1. Az uniós iparág és az egyéb uniós gyártók érdeke

(128) Egyes érdekelt felek arra hivatkoztak, hogy az uniós gyártók az uniós piac védelmére szolgáló kereskedelemvédelmi eszközöket (helytelenül) használnák fel és az Unióban mesterségesen magas árakat állapítanának meg. E felek rámutattak az Indiával, Indonéziával, Dél-Koreával, Malajziával, Tajvannal, Thaifölddel és a Kínai Népköztársasággal szemben fennálló dömpingellenes illetve kiegyenlítő intézkedésekre. Meg kell azonban jegyezni, hogy az Unióban termelő minden társaság jogosult panasszal élni és jogorvoslatot kérni, amennyiben demonstrálni tudja a károkozó szubvencionálási gyakorlat meglétét. Arra a tényre, hogy számos országgal kapcsolatban állapítottak meg szubvencionálást és dömpinggyakorlatot, magyarázatot adhat, hogy a 90-es évek óta hatalmas mértékben nőtt e termék iránti kereslet, általában kétjegyű éves növekedési rátákkal. Ez világszerte jelentős befektetéseket vonzott, és a PET világszerte jelentkező strukturális túlkínálatához vezetett. Azt is meg kell jegyezni, hogy a fent említett országok közül sokkal szemben egyes harmadik országokban is hoztak intézkedéseket, ami hangsúlyozza a fennálló strukturális problémát.

(129) Számos érdekelt fél megismételte: az uniós gyártók hosszútávon nem képesek teljesítményüket javítani, mivel más harmadik országban végzett új beruházások hamarosan beindulnak és csökkentik az Unióban fennálló mesterségesen magas árakat.

(130) A vizsgálat rámutatott, hogy egy Ománban nemrégiben beindult új beruházás 2009-ben jelentősen növelte importvolumenét, és nem kizárható, hogy a jövőben problémát okozhat az uniós iparágban. Ahogy azonban az ideiglenes rendelet (270) preambulumbekezdésében már szerepelt, a beinduló új beruházások, amelyek kárt okozhatnak az uniós iparágnak, nem jelentenek érvényes okot a jelen eljárásban a jogos védelem megtagadására.

(131) Egy érdekelt fél arra hivatkozott, hogy az uniós PET-árak növekedése csak az intézkedések hatálya alá nem eső harmadik országokban (Thaiföld, USA, Oroszország) beruházásokkal rendelkező uniós gyártók vagy harmadik országbeli (Dél-Korea) egyéb PET-gyártók számára teszi lehetővé teljesítményük növelését. Így a fél érvelése szerint az uniós gyártóknál jelentkező rövidtávú előnyt egyértelműen meghaladja az Unión kívüli gyártóknak történő vagyonátadás.

(132) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az akták nem tartalmaznak bizonyítékot annak alátámasztására, hogy a kereskedelemvédelmi intézkedések hatálya alá nem eső harmadik országok gyártóira vagy nulla vám hatálya alá eső cégekre esetleg átterelődő pénzügyi előny meghaladná az uniós iparágban jelentkező előnyöket.

(133) Arra is hivatkoztak, hogy az uniós gyártók csupán mintegy 2000 főt alkalmaznak, míg azok a PET-feldolgozók és palackozók, amelyeket erősen érintene bármilyen vám, mintegy 20 000 illetve 60 000 főt alkalmaznak.

(134) Meg kell jegyezni, hogy a PET-gyártók által létrehozott foglalkoztatás nem marginális és annak kérdését, hogy az intézkedések kivetése az uniós érdekek egésze ellen hat-e, nem redukálható le egyszerűen a foglalkoztatottak számának kérdésére. E tekintetben az is különösen releváns, hogy az alábbi (141)–(156) preambulumbekezdésekben ismertetettek szerint a vonatkozó felhasználókat az intézkedések valószínűleg nem érintenék jelentős mértékben, figyelembe véve a vám szintjét és az alternatív ellátási forrásokat.

### 6.2. A független uniós importőrök érdekei

(135) Meg kell ismételni, hogy ebben a vizsgálatban nem működött együtt független importőr.

(136) Az együttműködő ügynök erőteljesen megkérdőjelezte, hogy a vámok kivetése nem gyakorolna jelentős hatást üzletmenetére. A társaság arra hivatkozott, hogy miközben valóban jutalékalapon működik, a hatás fontos lenne, mivel üzletmenetének fontos része az érintett országokhoz kapcsolódik. Amennyiben végleges intézkedéseket vetnek ki, ez befolyásolná az érintett országok termelőitől kapott jutalékot, tekintve, hogy az érintett országokból származó PET többé nem tudna versenyezni a más gyártók által előállított PET-tel.

(137) Az átfogó mérsékelt vámszintre tekintettel nem valószínű, hogy az lényegesen befolyásolja az érintett országokból származó PET-értékesítést. Ezen túlmenően az ügynök középtávon valószínűleg válthatna más ellátási forrásokra, nevezetesen az Ománból, az USA-ból, Brazíliából, Mexikóból, és a nulla dömpingellenes vám hatálya

alá tartozó dél-koreai társaságoktól származó behozatalra. A fenti exportőr termelők értékesítései révén az ügynök az intézkedések kivetése miatt felmerülő esetleges veszteségeit kompenzálhatja. Ebből következően az állítást elutasították.

### 6.3. Az uniós nyersanyagszállítók érdekei

(138) Egy érdekelt fél arra hivatkozott, hogy nem jogszerű az uniós PET-gyártók nyersanyagszállítóit a csomagolóipar, a palackozók és a végfelhasználók költségén védelemben részesíteni.

(139) Meg kell jegyezni, hogy az intézkedéseknek a beszállítói iparágra gyakorolt hatásainak elemzése megfelel az alaprendelet 31. cikkének. Az ilyen elemzés elvégzése szokásos gyakorlat, különösen, ha a nyersanyag-szállítók és az uniós gyártók között erős függőségi viszony áll fenn.

(140) E tekintetben egyéb hivatkozások és észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (265)–(279) preambulumbekezdéseit megerősítik.

### 6.4. Felhasználói érdekek

(141) Meg kell ismételni, hogy a palack előformák gyártásában felhasznált PET az átalakító vállalatok gyártási összköltségeinek 70-80%-át teszi ki. Így ez kritikus költségelem e vállalatok számára.

(142) Egyes érdekelt felek jelezték, hogy az uniós csomagolóipar számára folyamatos kihívást jelentenek a palacktöltőkkel szemben új formatervezésre és környezetbarátabb csomagolásra vonatkozóan támasztott követelmények. E célból egyes átalakító vállalkozók látszólag folyamatosan végeznek kutatás-fejlesztési beruházást új termékek és formák feltalálása érdekében, hogy versenyképesek maradhassanak és többletértéket adhassanak a láncolathoz.

(143) Egyes érdekelt felek arra hivatkoznak, hogy az uniós átalakítási iparágra gyakorolt hatás igen erőteljes lesz, az új, környezetbarát csomagolásba való beruházást szolgáló források elkopásához, esetleg akár több száz kisebb társaság bezárásához is vezet, mivel ezek a csekély feldolgozott volumen és korlátozott tárgyalási pozíció miatt még kisebb árréssel dolgoznak.

(144) Valójában, amennyiben az átalakítók veszik fel az intézkedések miatti áremelés egészét, ez az ellátási forrásoktól függően meglehetős hatást gyakorolna rájuk, tekintve, hogy költségeik zömét a PET költsége teszi ki, és sok kis- és közepes méretű társaság alacsony árréssel működik.

(145) E tekintetben a vámok e felhasználói csoportra gyakorolt hatásának jobb megismerése érdekében ellenőrző látogatásra került sor egy olaszországi műanyag-átalakító kisvállalkozásnál. A vizsgálat azt mutatta, hogy a feldolgozók korlátozottan bár, de valamennyire képesek az áremelkedést továbbhárítani, különösen, ha az marginális és előrelátható. Ezen túlmenően egyes PET-feldolgozók szerződései a nyersanyagárakra vonatkozó adaptációs feltételeket tartalmaznak, ez pedig segíthet az uniós átalakító vállalkozásoknak abban, hogy az áremelkedés egy részét áthárítsák a palackozókra.

(146) Ebből következően, továbbá tekintettel a meglehetősen mérsékelt vámszintre, előáll a következtetés, hogy a kiegyenlítő vámok kivetése valószínűleg nem jár az átalakító vállalkozásokra végzetes hatással.

(147) Egyes érdekelt felek megismételték azt az érvet, hogy a végleges intézkedések kivetése növelné a PET-feldolgozók/átalakítók elköltözésének kockázatát. E felek arra is hivatkoztak, hogy az uniós feldolgozók elköltözése miatt az uniós gyártóknál nem jelennének meg hosszú távú előnyök. Az egyik együttműködő PET-átalakító azt állította, hogy a költözés folyamata már zajlik és a kiegyenlítő vámok kivetése tovább gyorsítaná azt. Ez a fél arra hivatkozott, hogy az uniós átalakító vállalkozások lényeges része az uniós határokhoz közel eső területekre kerülne (Svájc, Horvátország, Bosznia, Szerbia, Törökország, Oroszország és Ukrajna) és egyes átalakító vállalkozások az ideiglenes rendeletben említettnél rugalmasabban költöztetnék át termelésüket e területekre.

(148) Az aktákban szereplő információk alapján a költözés már valóban zajlik, és így a kiegyenlítő vámok kivetése egy lehet az ilyen társasági döntéseket befolyásoló számos egyéb megfontolás közül. Azt nem állapították meg, hogy az ilyen intézkedések bevezetése nélkül a szóban forgó társaságok készek lennének az Unióban maradni, tekintve, hogy egy ilyen döntés általában a kereskedelemvédelmi intézkedéseken kívül számos olyan szempontot is figyelembe vevő elemzés eredménye, mint pl. közelség a vevőhöz, szakképzett munkaerő rendelkezésre állása a kutatás-fejlesztési tevékenységhez, általános költségszerkezet, stb.

(149) Azt is meg kell jegyezni, hogy az aktákban található információk szerint az uniós átalakítási iparág a gyorsan változó és egyre versenyképesebb környezetben egyre inkább nyilvánvalóvá váló, az ágazatban rejlő strukturális hiányosságok miatt fontos kihívások előtt áll. Nyilvánvaló, hogy ebben az ágazatban a méret lényeges, és a piac konszolidációja már zajlik, a bezárásokkal és költözésekkel együtt. Ebből következően úgy minősül, hogy a kisebb átalakító vállalkozások félt bezárását nem a kiegyenlítő intézkedések miatti PET-áremelés váltja ki.

(150) Ebből következik az a következtetés, hogy a kiegyenlítő vámok kivetése nem lesz meghatározó tényező a PET-feldolgozó ipar társaságainak elköltöztetésére vonatkozó végleges döntés meghozatalában.

(151) Számos érdekelt fél kijelentette, hogy az esetleges intézkedések sok palackozóra gyakorolnának nagy hatást, mivel a PET-műgyanta árának bármilyen emelését (legalábbis részben) rájuk hárítanák a szerződéses rendelkezések miatt. Arra is hivatkoztak, hogy egyes palacktöltők nem lennének képesek az áremelkedést áthárítani vevőikre - szupermarket/kiskereskedelmi láncokra - és az esetleges költségnövekedést nem élnék túl.

(152) E felek arra hivatkoztak, hogy alulbecsülték a vámok által érintett termékek palettáját, mivel azok nemcsak a palackozott vizet, üdítőt és ételajat, hanem a sört, tejet és tejtermékeket, gyümölcslé-gyártókat, ketchupot és fűszereket, kozmetikai és testápolási termékeket, gyógyszereket, vitaminokat és táplálékkiegészítőket, háztartási tisztítószereket, valamint olajat és gépkocsi-kenőanyagokat is érintenék.

(153) Tudomásul kell venni, hogy a PET-csomagolás szerteágazó. Meg kell azonban jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet a palackozókra gyakorolt hatásra összpontosított,

mivel a vizsgálat során együttműködő társaságok által benyújtott adatokra alapozott, ezek pedig főleg víz-, üdítő- vagy gyümölcslé-gyártók voltak. A fent említett egyéb alkalmazásokra gyakorolt még nagyobb hatást kimutató egyéb részletes adatok nem álltak rendelkezésre.

(154) Ebből következően úgy minősül, hogy az ideiglenes rendelet (291) preambulumbekezdésében ismertetett ideiglenes megállapítások véglegesen megerősíthetők. Emellett, tekintettel a javasolt intézkedések mérsékelt szintjére, azok legfeljebb 1%-os mértékű költségnövekedést eredményezhetnek (a legrosszabb forgatókönyv szerint, azaz a intézkedések palackozó társaságok által viselendő teljes hatása ez) és így a palackozó társaságok átfogó helyzetére csupán korlátozott hatást gyakorol még akkor is, ha állításuk szerint nem lennének abban a helyzetben, hogy a költségnövekedést áthárítsák vevőikre.

(155) Számos érdekelt fél hivatkozott arra, hogy az esetleges kereskedelemvédelmi intézkedések súlyosbítják az uniós piacon tapasztalt kínálathiányt, amely különösen a nyári hónapokban jelent problémát, tekintve a víz/italok iránti nagyobb keresletet. Az állítások szerint 2010-ben akár 900.000 tonna behozatalára lesz szükség. Ezt a problémát erősítené az a tény, hogy egyes uniós termelők egyben PET-feldolgozók is és csak belső keresletük kielégítését követően, prémium áron értékesítenének a szabadpiacon.

(156) E tekintetben nem terjesztettek elő új információt és az ideiglenes rendelet (294) és (295) preambulumbekezdésében foglalt érveket nem cáfolták. Azt is meg kell jegyezni, hogy tekintve az EAE-ből és Pakisztánból érkező importra kivetett vámok mérsékelt szintjét, az ezekből az országokból érkező kereskedelmi volumenre gyakorolt hatást nem befolyásolná jelentősen. Ebből következően a (294) és (295) preambulumbekezdésekben szereplő megállapításokat véglegesen megerősítik.

### 6.5. Fogyasztókra gyakorolt hatás

(157) Számos érdekelt fél arra hivatkozott, hogy az ideiglenes rendelet nem foglalkozott megfelelő módon a napi rendszerességgel PET-műgyantákat tartalmazó termékeket vásárló fogyasztókra gyakorolt hatással. Ezeket az állításokat nem támasztották alá azon az állításon túlmenően, hogy a 3 millió tonnás fogyasztásra alkalmazott tonnánkénti 50 eurós növekedés eredményeképpen a végfogyasztók évente 150 millió euró költséget lennének kénytelenek viselni.

(158) Meg kell jegyezni, hogy a javasolt becslés nem reális, mivel a legtöbb fél egyetértett abban: némi hatást viselnek majd a PET-feldolgozók, a palackozók és a szupermarket/kiskereskedelmi láncok, azaz az emelt költségek egy része az értékesítési láncban felhígul.

(159) A legrosszabb esetre vonatkozó forgatókönyv szerint (azaz abban az irreális esetben, ha a fogyasztó viselné az áremelés teljes hatását) a végfogyasztóra gyakorolt hatás nem haladná meg a 0,5 eurócent összeget elfogyasztott palackonként, tekintettel a javasolt intézkedések mérsékelt szintjére, sőt, igen valószínű, hogy ennél jóval kevesebb lesz.

### 6.6. Az uniós érdekre vonatkozó következtetés

(160) Tekintve a fentieket és az összes szóban forgó érdek részletes elemzését követően az a végleges következtetés, hogy a jelen esetben nincs kényszerítő erejű ok az intézkedésektől való eltekintésre. E tekintetben egyéb hivatkozások és észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (280)–(298) preambulumbekezdéseit véglegesen megerősítik.

### 6.7. A végleges nyilvánosságra hozatalra vonatkozó megjegyzések

(161) Miután nyilvánosságra hozták azokat az alapvető fontosságú tényeket és megfontolásokat, amelyek alapján a Bizottság végleges dömpingellenes vámok kivetését ajánlotta, egyes érdekelt felek további megjegyzéseket nyújtottak be. Mivel ezen észrevételek nagy része a már benyújtott és megválaszolt észrevételek ismétlése, ezért nem változtatattak a fenti megállapításokon.

(162) A megismételt érvre vonatkozóan, hogy az USD és az EUR közötti átváltási árfolyam legutóbbi változása az importált PET árának jelentős növekedéséhez vezetett, és hogy emiatt az uniós ipar védelme céljából nincs szükség kereskedelmi védintézkedésekre, megjegyzendő, hogy a szubvencióellenes vizsgálat rendszerint nem veszi figyelembe a vizsgálati időszak utáni fejleményeket; kivéve olyan különleges helyzetekben, amikor többek között bizonyítható, hogy a fejlemények időtállóak és jelentősen megváltoztatnák az ügyben tett megállapításokat.Az USD és az EUR közötti átváltási árfolyam változásai nem tekinthetők ilyennek.

## 7. VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK

### 7.1. A károkozás megszüntetésének a szintje

(163) Egy érdekelt fél arra hivatkozott, hogy az 5%-os mértékű nyereségcél túlzott mértékű a vizsgálati időszak második negyedére nézve, tekintve, hogy ebben a negyedévben (2008 4. negyedéve) nemcsak a kereslet volt kisebb (téli évszak), de a gazdasági világválság is erőteljes hatást gyakorolt a PET-gyártókra. Így azt állították, hogy a T-210/95 sz. bírósági ügyben[5] kialakult alapelv helyes alkalmazásának szubvencionált import hiányában 0% rátára kell vezetnie. Ezen túlmenően, a fél hivatkozása szerint, mivel a válság érintette a vizsgálati időszak összes negyedévét, az 5%-os nyereségráta nem tűnik reálisnak, tekintve, hogy még a gazdasági válság fennállása nélkül, azaz 2006/2007 során, az uniós iparág meg sem közelítette az 5% nyereséget.

(164) Tudomásul kell venni, hogy a joggyakorlatnak megfelelően az alkalmazandó nyereségcélnak azt kell tekinteni, amelyet az uniós iparág ésszerűen elérhetne a szokásos versenykörülmények között, szubvencionált import hiányában. Fel kell idézni, hogy ugyane termékre vonatkozó korábbi vizsgálatok során 7%-os nyereségcélt alkalmaztak a jelenlegi vizsgálatban ideiglenesen alkalmazott 5% helyett. Az 5% nyereségcél minősül annak a nyereségnek, amelyet az uniós iparág szubvencionált import hiányában elvárhatna. Ebből következően a nyereségcél csökkentésére vonatkozó állítást elutasították.

(165) Tekintettel a fenti (108)(110) preambulumbekezdésekben említett korrigált áralákínálási számításra, a károkozást megszüntető megfelelő mértékek a következők:

---

[5] T-210/95 sz. ügy, European Fertilizer Manufacturer's Association kontra az Európai Unió Tanácsa, EBHT 1999, II.3291. o.

| Ország | A károkozás megszüntetésének szintje |
|---|---|
| Irán | 16,7% |
| Pakisztán | 14,1% |
| EAE | 17,5% |

## 7.2. Végleges intézkedések

(166) Tekintettel a szubvencionálás, a károkozás, az okozati összefüggés és az uniós érdek tekintetében levont végleges következtetésekre, az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének megfelelően megállapítható, hogy az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó érintett termékek behozatalára végleges, a kisebb vám szabályának megfelelően a szubvencionálási és a károkozás megszüntetéséhez szükséges mérték közül az alacsonyabb mértékű kiegyenlítő vámot kell kivetni.

(167) A fentiek fényében és az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint megállapítható, hogy a végleges kiegyenlítő vámot az Iránból származó import esetén a megállapított kárkülönbözet szintjén, míg a Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó import esetén a végleges kiegyenlítő vámot a megállapított támogatási különbözet szintjén kell kivetni.

(168) Fel kell idézni, hogy a PET költségei és árai viszonylag rövid idő alatt jelentősen ingadoznak. Ennélfogva indokolt a vámokat egy tonnára vetített egyedi összeg formájában meghatározni. Ez az összeg a kiegyenlítő rátának a párhuzamos dömpingellenes eljárás számításaiban használt CIF paritású exportárakra történő alkalmazásából ered.

(169) A fentiek alapján a vámfizetés előtti, EU határparitáson számított CIF-árra javasolt kiegyenlítő vám a következő:

| **Ország** | **Teljes támogatási különbözet** | **Károkozási különbözet** | **Kiegyenlítő vám végleges mértéke** | |
|---|---|---|---|---|
| | | | % | Összeg (EUR/t) |
| Irán | 51,8% | 16,7% | 16,7% | 139,70 |
| Pakisztán | 5,1% | 14,1% | 5,1% | 44,02 |
| EAE | 5,1% | 17,5% | 5,1% | 42,34 |

(170) Az egyedi társaságokra vonatkozó kiegyenlítő vámmérték alkalmazására vonatkozó bármilyen igényt (pl. a szervezet nevének változását vagy új termelő vagy értékesítő szervezet létrehozását követően) a Bizottságnak kell címezni[6] haladéktalanul az összes

[6] Európai Bizottság, Kereskedelmi Főigazgatóság, H Igazgatóság, N105 04/092 Hivatal, 1049 Brüsszel, BELGIUM.

vonatkozó információval, különösen a társaságnak a pl. a névváltozással vagy a termelő és értékesítő szervezetek változásával összefüggő termeléshez, belföldi és exportértékesítéshez kapcsolódó tevékenységeinek esetleges módosításáról szóló információval együtt. A megfelelő esetben ezt követően a rendelet megfelelő módosítására kerül sor az egyedi vámmértéket élvező társaságok jegyzékének frissítésével.

### 7.3. Kötelezettségvállalások

(171) Miután nyilvánosságra hozták azokat az alapvető tényeket és megfontolandó szempontokat, amelyek alapján a végleges szubvencióellenes vámok újbóli kivetését ajánlani tervezték, az iráni exportáló gyártó az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott fel.A felajánlást megvizsgálták, és annak tekintetében, hogy az egyedi terméktípusok ára jelentősen különbözik, úgy találták, hogy a felajánlott egyetlen minimumimportár (MIÁ) nem biztosítaná a minden termékre vonatkozó kárt okozó támogatás megszüntetését. Továbbá a felajánlott MIÁ-szintet túl alacsonynak találták.

(173) Szintén megállapításra került, hogy az együttműködő iráni exportáló gyártó az adott terméket és más termékeket kizárólagosan egy vele kapcsolatban álló kereskedelmi vállalaton keresztül értékesíti az EU-ban, amely számos vállalat által gyártott termékek sorát exportálja. Ez az értékesítési szerkezet keresztkompenzáció igen jelentős kockázatát hordozza magában, mivel a kötelezettségvállalás alá tartozó PET ugyanazon vevők számára értékesíthető lenne más termékekkel együtt, és az ugyanazon vevő részére értékesített termékpaletta könnyen kompenzálható vagy ellensúlyozható lenne. Végezetül úgy tűnik – nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokból – hogy Iránban létezik legalább még egy PET-gyártó. Tekintettel a fenti értékesítési szerkezetre ez a helyzet komoly kétségeket ébreszt afelől, hogy az intézmények vagy a vámhatóságok biztosítani tudják-e azt, hogy csak az együttműködő exportáló gyártótól származó PET-et értékesítsék a kötelezettségvállalás előírásainak megfelelően, mivel a termék alapanyag, és könnyen összetéveszthető, olyan értelemben, hogy az ilyen alapanyagoknál fizikailag nem lehet egyértelműen azonosítani a gyártót.

(174) A fentiek alapján arra a következtetésre jutottak, hogy ezek a kötelezettségvállalások kivihetetlenek és ezért elfogadhatatlanok. A felet ennek megfelelően értesítették, és lehetőséget biztosítottak számára, hogy észrevételeket tegyen. Észrevételei azonban nem változtattak a fenti következtetésen.

## 8. IDEIGLENES VÁM VÉGLEGES BESZEDÉSE

(175) Tekintettel a megállapított kiegyenlíthető támogatások nagyságrendjére, az uniós iparágnak okozott kár szintjének fényében szükségesnek minősül az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes vám révén biztosított összegek végleges beszedése a kivetett végleges vámok összegének mértékéig,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

*1. cikk*

1. A jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá tartozó, Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó, az ISO 1628-5 szabvány szerint legalább 78 ml/g viszkozitási számú polietilén-tereftalát behozatalára végleges kiegyenlítő vám kerül kivetésre.

2. Az (1) bekezdésben meghatározott termékre a nettó uniós határparitáson számított, vámfizetés előtti árra alkalmazandó ideiglenes kiegyenlítő vám mértéke a következő:

| Ország | Kiegyenlítő vámtétel (euro/tonna) |
|---|---|
| Irán: minden vállalat | 139,70 |
| Pakisztán: minden vállalat | 44,02 |
| Egyesült Arab Emírségek: minden vállalat | 42,34 |

3. Azokban az esetekben, amikor az áru a szabad forgalomba bocsátást megelőzően megsérül, és így a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árat a vámérték megállapítása érdekében részarányosítják a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 145. cikkével összhangban, [7]akkor a fent meghatározott összegek alapján kiszámított végleges kiegyenlítő vám összegét a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árral arányosan csökkenteni kell.

4. Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

*2. cikk*

A jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá tartozó, Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó, az ISO 1628-5 szabvány szerint legalább 78 ml/g viszkozitási számú polietilén-tereftalát behozataláról szóló 473/2010(EU) bizottsági rendeletből fakadó ideiglenes kiegyenlítő vám útján biztosított összegeket véglegesen be kell szedni az 1. cikkből fakadóan kivetett végleges vám mértékében. A végleges kiegyenlítő vám mértékét meghaladóan biztosított összegeket fel kell szabadítani.

*3. cikk*

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjá*ban való kihirdetését követő napon lép hatályba.

[7] HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, [...]

*a Tanács részéről*
*az elnök*
*[]*